

UNIVERZITET U NOVOM SADU
PRIRODNO-MATEMATIČKI FAKULTET
DEPARTMAN ZA
MATEMATIKU I INFORMATIKU

Tatjana Đurin

KOMPOZICIJE RASPLINUTIH RELACIJA I RELACIJSKE JEDNAČINE

-diplomski rad-

Novi Sad, 2014

Sadržaj

Predgovor	1
1 Raspliniti skupovi	2
1.1 Klasični i raspliniti skupovi	2
1.2 Osnovne operacije sa rasplinitim skupovima	3
1.3 Osobine operacija sa rasplinitim skupovima	5
2 Logičke operacije u teoriji rasplinitih skupova	8
2.1 Negacija	8
2.2 Trougaone norme i konorme	10
2.3 Rasplinite implikacije	13
2.4 Rasplinita ekvivalencija	15
3 Rasplinite relacije	17
3.1 Rasplinite relacije	17
3.2 Max-min kompozicija	18
3.3 Min-max kompozicija	20
3.4 Kompozicija $\min \rightarrow$	23
3.5 Rasplinite relacijske jednačine sa kompozicijama max-min i $\min \rightarrow$	25
3.6 Kompozicija max-t-norma	30
3.7 Min \rightarrow_{τ} kompozicija	31
3.8 Rasplinite relacijske jednačine sa kompozicijama max-t-norma i $\min \rightarrow_{\tau}$	33
4 Zaključak	37
Literatura	38
Biografija	39

Predgovor

U savremenoj eri informacija javlja se potreba za teorijom koja sistematski može da formuliše ljudsko znanje. Prilikom modeliranja netrivialnih pojava, kao što su upravljanje sistemima, teorija odlučivanja, ekstrakcija znanja, optimizacija i dr. prisutna je izvesna neodređenost. Pored potpune tačnosti (ili pripadanja nekoj kolekciji) i potpune netačnosti (ili nepripadanja) potrebno je uzeti u obzir i druge ocene, tj. stepene tačnosti ili pripadanja.

Šezdesetih godina prošlog veka nastaje rasplinuta (eng. fuzzy) logika, teorija čiji je cilj unapređenje dotadašnjeg načina formiranja modela realnosti. Začetnik rasplinite logike je Lotfi A. Zadeh. On je u [6] istakao potrebu za „drugačijom matematikom”, kako bi se sagledali određeni aspekti složenih sistema. Zadeh uvodi rasplinite skupove čije granice nisu jasno određene. Ovakav pristup koji priznaje postepeni prelaz od pripadanja do nepripadanja nekoj kolekciji, od tačnog do netačnog, od biti u relaciji do toga da elementi dva ili više skupova nisu u relaciji, veliku primenu ima u modeliranju ljudskog rezonovanja.

Tema ovog rada su kompozicije rasplinitih relacija i rasplinite relacijske jednačine. Pojam rasplinitog skupa, osnovne operacije u teoriji rasplinitih skupova i njihove osobine navedeni su u prvom delu ovog rada.

Drugo poglavlje posvećeno je logičkim operacijama u teoriji rasplinitih skupova, negaciji, implikaciji i ekvivalenciji, kao i trougaonim normama i konormama.

Kao što je raspliniti skup uopštenje klasičnog skupa, tako se i pojam relacije generalizuje pojmom rasplinite relacije. Glavni deo ovog rada jeste treće poglavlje u kome su obrađene rasplinite relacije, kompozicije rasplinitih relacija i njihova svojstva. U ovom delu takođe se razmatraju i rasplinite relacijske jednačine, pitanje njihove rešivosti i postojanje najvećeg, odnosno najmanjeg rešenja.

Zahvaljujem se dr Branimiru Šešelji i dr Ivici Bošnjaku na korisnim primedbama i sugestijama, msc Samiru Zahiroviću na neiscrpnim idejama i predlozima. Najveću zahvalnost dugujem svom mentoru, dr Rozáliji Madarász Szilágyi, na usmeravanju u svim fazama izrade ovog rada.

Tatjana Đurin

Glava 1

Rasplinuti skupovi

1.1 Klasični i rasplinuti skupovi

Skup je fundamentalan pojam u matematici. Intuitivno se može opisati kao kolekcija objekata povezanih nekim svojstvima. Jasno je da neki element pripada ili ne pripada klasičnom skupu; svaka druga mogućnost se isključuje. Klasični skupovi i njihove operacije mogu se predstaviti pomoću karakterističnih funkcija.

Neka je X skup i A podskup od X . Karakteristična funkcija skupa A se definiše sa

$$\chi_A(x) = \begin{cases} 1, & \text{ako } x \in A \\ 0, & \text{ako } x \notin A \end{cases} .$$

Rasplinite (eng. fuzzy) skupove definisao je L. Zadeh u radu [7] kao klasu sa kontinuum mnogo stepena pripadnosti. Dakle, rasplinuti skup A u referentnom nosaču X karakteriše funkcija pripadnosti A koja svakom elementu $x \in X$ dodeljuje realan broj $A(x) \in [0, 1]$, pri čemu je $A(x)$ stepen pripadnosti elementa x rasplinitom skupu A .

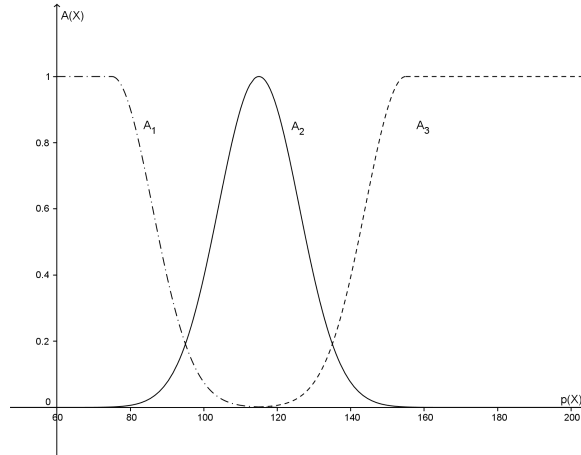
Definicija 1.1 Rasplinuti (fuzzy) skup A (rasplinuti podskup od X) je preslikavanje

$$A : X \rightarrow [0, 1],$$

gde je $A(x)$ stepen pripadnosti elementa x rasplinitom skupu A . Kolekciju svih rasplinitih podskupova skupa X obeležavamo sa $\mathcal{F}(X)$.

Rasplinuti skupovi su generalizacije klasičnih skupova koje predstavljamo pomoću karakterističnih funkcija $\chi_A : X \rightarrow \{0, 1\}$. U ovom slučaju, $A(x) = 0$ znači da element x ne pripada skupu A , dok $A(x) = 1$ predstavlja njegovu potpunu pripadnost. Nasuprot klasičnom slučaju, kod rasplinitih skupova dozvoljeni su i drugi stepeni pripadnosti. Sledeći primer ilustruje kako fazi skupovi mogu modelirati lingvističku nepouzdanost.

Primer 1.2 Raspliniti skupovi se od nedavno koriste u kontroli kardiovaskularne varijabilnosti.

Na primer, neka su A_1, A_2, A_3 raspliniti skupovi definisani tako da je stepen pripadanja osobe X skupu A_1, A_2 ili A_3 izražen na sledeći način

$$A_1(X) = \begin{cases} 1, & \text{ako } 60 \leq p(X) < 75 \\ e^{-\frac{(75-p(X))^2}{242}}, & \text{ako } 75 \leq p(X) < 115 \\ 0, & \text{ako } 115 \leq p(X) \end{cases},$$

$$A_2(X) = \begin{cases} 0, & \text{ako } 60 \leq p(X) < 75 \\ e^{-\frac{(115-p(X))^2}{242}}, & \text{ako } 75 \leq p(X) < 155 \\ 0, & \text{ako } 155 \leq p(X) \end{cases},$$

$$A_3(X) = \begin{cases} 0, & \text{ako } 60 \leq p(X) < 115 \\ e^{-\frac{(155-p(X))^2}{242}}, & \text{ako } 115 \leq p(X) < 155 \\ 1, & \text{ako } 155 \leq p(X) \end{cases},$$

pri čemu je $p(X)$ gornji krvni pritisak osobe X . Dakle, stepen pripadanja osobe X skupu A_1, A_2 ili A_3 je veći ukoliko je njegov gornji krvni pritisak nizak, normalan ili povišen.

1.2 Osnovne operacije sa rasplinitim skupovima

Neka je $\mathcal{F}(X)$ kolekcija rasplinitih skupova na datom nosaču skupa X .

Definicija 1.3 Neka $A, B \in \mathcal{F}(X)$. Kažemo da je rasplinuti skup A **podskup** rasplinitog skupa B ako

$$A(x) \leq B(x), \forall x \in X,$$

što označavamo sa $A \leq B$. Prazan (rasplinuti) skup \emptyset je definisan kao preslikavanje \emptyset tako da važi $\emptyset(x) = 0, \forall x \in X$, a ceo skup X kao preslikavanje X tako da je $X(x) = 1, \forall x \in X$.

Posmatrajmo prvo klasične skupove A i B .

Unija skupova A i B je $A \cup B = \{x \in X \mid x \in A \text{ ili } x \in B\}$. Njena karakteristična funkcija je

$$\chi_{A \cup B}(x) = \max\{\chi_A(x), \chi_B(x)\}.$$

Za presek $A \cap B = \{x \in X \mid x \in A \text{ i } x \in B\}$ karakteristična funkcija je

$$\chi_{A \cap B}(x) = \min\{\chi_A(x), \chi_B(x)\}.$$

Karakteristična funkcija komplementa od A u X , $\bar{A} = \{x \in X \mid x \notin A\}$ je

$$\chi_{\bar{A}}(x) = 1 - \chi_A(x).$$

Osnovne operacije u rasplinitoj logici i teoriji rasplinitih skupova su unija, presek i komplement. Ove operacije se izvode na funkcijama pripadnosti koje predstavljaju rasplinite skupove. Presek i unija zasnivaju se na operacijama minimuma i maksimuma, koje se kasnije generalizuju i detaljno proučavaju.

Definicija 1.4 Neka $A, B \in \mathcal{F}(X)$. **Presek** rasplinitih skupova A i B je raspliniti skup C definisan kao

$$C(x) = \min\{A(x), B(x)\}, \forall x \in X,$$

što označavamo sa $C = A \wedge B$.

Definicija 1.5 Neka su $A, B \in \mathcal{F}(X)$. **Unija** rasplinitih skupova A i B je raspliniti skup C definisan kao

$$C(x) = \max\{A(x), B(x)\}, \forall x \in X,$$

što označavamo sa $C = A \vee B$.

Definicija 1.6 Neka je $A \in \mathcal{F}(X)$ raspliniti skup. **Komplement** od A je raspliniti skup B ,

$$B(x) = 1 - A(x), \forall x \in X,$$

u oznaci $B = \bar{A}$.

Napomena 1.7 Operacije između rasplinitih skupova su definisane poelementno na intervalu $[0, 1]$. U daljem tekstu koristimo oznake $\min\{x, y\} = x \wedge y$, $\max\{x, y\} = x \vee y$, za $x, y \in [0, 1]$.

1.3 Osobine operacija sa rasplinitim skupovima

Propozicija 1.8 U teoriji rasplinitih skupova sa osnovnim operacijama važe sledeće osobine:

1. *Asocijativnost*

$$\begin{aligned} A \wedge (B \wedge C) &= (A \wedge B) \wedge C \\ A \vee (B \vee C) &= (A \vee B) \vee C \end{aligned}$$

2. *Komutativnost*

$$\begin{aligned} A \wedge B &= B \wedge A \\ A \vee B &= B \vee A \end{aligned}$$

3. *Identički elementi*

$$\begin{aligned} A \wedge X &= A \\ A \vee \emptyset &= A \end{aligned}$$

4. *Apsorpcija \emptyset i X*

$$\begin{aligned} A \wedge \emptyset &= \emptyset \\ A \vee X &= X \end{aligned}$$

5. *Idempotentnost*

$$\begin{aligned} A \wedge A &= A \\ A \vee A &= A \end{aligned}$$

6. *De Morganovi zakoni*

$$\begin{aligned} \overline{A \wedge B} &= \overline{A} \vee \overline{B} \\ \overline{A \vee B} &= \overline{A} \wedge \overline{B} \end{aligned}$$

7. *Distributivnost*

$$\begin{aligned} A \wedge (B \vee C) &= (A \wedge B) \vee (A \wedge C) \\ A \vee (B \wedge C) &= (A \vee B) \wedge (A \vee C) \end{aligned}$$

8. *Involucija*

$$\overline{\overline{A}} = A$$

9. *Apsorpcija*

$$\begin{aligned} A \wedge (A \vee B) &= A \\ A \vee (A \wedge B) &= A. \end{aligned}$$

Dokaz.

1.

$$\begin{aligned} A(x) \wedge (B \wedge C)(x) &= \min\{A(x), B \wedge C(x)\} = \min\{A(x), \min\{B(x), C(x)\}\} \\ &= \min\{\min\{A(x), B(x)\}, C(x)\} = \min\{A(x) \wedge B(x), C(x)\} = (A \wedge B)(x) \wedge C(x) \end{aligned}$$

Slično se dokazuje $A \vee (B \vee C) = (A \vee B) \vee C$.

2.

$$A(x) \wedge B(x) = \min\{A(x), B(x)\} = \min\{B(x), A(x)\} = B(x) \wedge A(x)$$

Slično se dokazuje i $A \vee B = A \vee B$.

3.

$$A(x) \wedge X(x) = \min\{A(x), X(x)\} = \min\{A(x), 1\} = A(x)$$

$$A(x) \vee \emptyset(x) = \max\{A(x), \emptyset(x)\} = \max\{A(x), 0\} = A(x).$$

4.

$$A(x) \wedge \emptyset(x) = \min\{A(x), \emptyset(x)\} = \min\{A(x), 0\} = 0 = \emptyset(x)$$

$$A(x) \vee X(x) = \max\{A(x), X(x)\} = \max\{A(x), 1\} = 1 = X(x)$$

5.

$$A(x) \wedge A(x) = \min\{A(x), A(x)\} = A(x)$$

Slično se dokazuje i $A \vee A = A$.

6.

$$\begin{aligned} \overline{A \wedge B}(x) &= 1 - \min\{A(x), B(x)\} \\ &= \max\{1 - A(x), 1 - B(x)\} = \overline{A}(x) \vee \overline{B}(x) \end{aligned}$$

Slično se dokazuje i $\overline{A \vee B} = \overline{A} \wedge \overline{B}$.

7.

$$\begin{aligned} (A \wedge B)(x) \vee (A \wedge C)(x) &= \max\{\min\{A(x), B(x)\}, \min\{A(x), C(x)\}\} = \\ &= \min\{A(x), \max\{B(x), C(x)\}\} = \min\{A(x), B(x) \vee C(x)\} = A(x) \wedge (B \vee C)(x). \end{aligned}$$

Slično se dokazuje $A \vee (B \wedge C) = (A \vee B) \wedge (A \vee C)$.

8.

$$\overline{\overline{A}}(x) = 1 - \overline{A}(x) = 1 - (1 - A(x)) = A(x)$$

9.

$$\begin{aligned} A(x) \wedge (A \vee B)(x) &= (A \wedge A)(x) \vee (A \wedge B)(x) = \max\{A(x) \wedge A(x), A(x) \wedge B(x)\} \\ &= \max\{\min\{A(x), A(x)\}, \min\{A(x), B(x)\}\} = A(x) \end{aligned}$$

Slično se dokazuje i $A \vee (A \wedge B) = A$.

□

Zakon kontrapozicije i zakon isključenja trećeg („tertium non datur”) ne važe, u šta se možemo uveriti na osnovu sledećeg primera:

Primer 1.9 Neka je A pravi rasplnuti skup, $A : X \rightarrow [0, 1]$ (tj. postoji $x \in X$, tako da $A(x) \notin \{0, 1\}$). Tada važi

$$A \wedge \bar{A} \neq \emptyset$$

$$A \vee \bar{A} \neq X.$$

Zaista, ako je $x \in X$ takvo da $0 < A(x) < 1$, onda važi i $0 < \bar{A}(x) < 1$, a tada je $0 < A \wedge \bar{A} < 1$ i $0 < A \vee \bar{A} < 1$.
 Još konkretnije, za $X = \{a, b\}$, $A(a) = \frac{1}{2}$, $A(b) = \frac{1}{3}$ imamo $\bar{A}(a) = \frac{1}{2}$ i $\bar{A}(b) = \frac{2}{3}$, pa je $(A \wedge \bar{A})(a) = \frac{1}{2}$ i $(A \wedge \bar{A})(b) = \frac{1}{3}$.

Glava 2

Logičke operacije u teoriji rasplnutih skupova

2.1 Negacija

Prilikom definisanja unije, preseka i komplementa rasplnutih skupova, uloge logičkih operacija \wedge , \vee i \neg su preuzele operacije \min , \max , i $1 - x$ na intervalu $[0, 1]$. No, to su samo specijalni slučajevi opštije definisanih logičkih operacija u slučaju rasplnute logike.

Definicija 2.1 Funkcija $N : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ je **negacija** ako je $N(0) = 1$, $N(1) = 0$ i N je opadajuća ($x \leq y \Rightarrow N(x) \geq N(y)$).

Negacija je **stroga** ako je strogo opadajuća ($x < y \Rightarrow N(x) > N(y)$) i neprekidna. Stroga negacija je **jaka** ako je još i involutivna, tj. $N(N(x)) = x$.

Primer 2.2 Standardna negacija $N(x) = 1 - x$ je jaka negacija.

Primer 2.3 Neka je $N_\lambda : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ tako da je $N_\lambda(x) = \frac{1-x}{1+\lambda x}$. Tada je N_λ jaka negacija za $\lambda > -1$.

Definicija 2.4 Neka je $N : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ neka negacija. **N -komplement** je preslikavanje $\mathcal{F}(X) \rightarrow \mathcal{F}(X)$ definisano poelementno: ako $A \in \mathcal{F}(X)$ onda $N(A)(x) = N(A(x))$.

Neka je $\varphi : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ rastuća funkcija, tj. za sve x, y važi $x \leq y \Rightarrow \varphi(x) \leq \varphi(y)$. Kažemo da je φ **automorfizam** od $([0, 1], \leq)$ ako je bijekcija.

Teorema 2.5 Funkcija $N : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ je jaka negacija akko postoji neprekidni automorfizam $\varphi : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ tako da je

$$N(x) = \varphi^{-1}(1 - \varphi(x)).$$

Dokaz. „ \Rightarrow ” Kako je N stroga negacija, onda je $f(x) = N(x) - x$ neprekidno preslikavanje, $f(0) = 1$, a $f(1) = -1$. Tada postoji $x^* \in (0, 1)$ tako da je $f(x^*) = 0$, ili ekvivalentno $N(x^*) = x^*$, tj. N ima fiksnu tačku.

Neka su sada N_1, N_2 dve stroge negacije. Tada postoje $s_1, s_2 \in (0, 1)$ tako da je $N_1(s_1) = s_1$ i $N_2(s_2) = s_2$. Neka je $t = \frac{s_2}{s_1}$ i $\varphi, \psi : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ tako da

$$\varphi(x) = \begin{cases} \frac{x}{t}, & \text{ako } x \leq s_2 \\ N_1^{-1}\left(\frac{N_2(x)}{t}\right), & \text{ako } x > s_2, \end{cases} ,$$

$$\psi(x) = \begin{cases} tx, & \text{ako } x \leq s_1 \\ N_2(tN_1^{-1}(x)), & \text{ako } x > s_1. \end{cases} .$$

Primitimo da su φ i ψ definisane na ovaj način neprekidna preslikavanja. Tvrdimo da $N_2 = \psi \circ N_1 \circ \varphi$. Zaista, ako je $x < s_2$, onda $\frac{x}{t} < \frac{s_2}{t} = s_1$ i $N_1\left(\frac{x}{t}\right) > N_1(s_1) = s_1$. Imamo

$$\begin{aligned} \psi \circ N_1 \circ \varphi(x) &= \psi\left(N_1\left(\frac{x}{t}\right)\right) \\ &= N_2\left(t \cdot N_1^{-1}\left(N_1\left(\frac{x}{t}\right)\right)\right) = N_2\left(t \cdot \frac{x}{t}\right) = N_2(x). \end{aligned}$$

Ako je $x \geq s_2$, onda $N_2(x) \leq N_2(s_2) = s_2 = s_1 t$. Tada dobijamo $\frac{N_2(x)}{t} \leq s_1$. Imamo

$$\begin{aligned} \psi \circ N_1 \circ \varphi(x) &= \psi\left(N_1\left(N_1^{-1}\left(\frac{N_2(x)}{t}\right)\right)\right) \\ &= \psi\left(\frac{N_2(x)}{t}\right) = t \cdot \frac{N_2(x)}{t} = N_2(x). \end{aligned}$$

Kao zaključak dobijamo $\psi \circ N_1 \circ \varphi = N_2$. Neka je N_1 standardna negacija, $N_1(x) = 1 - x$. Tada imamo

$$\varphi(x) = \begin{cases} \frac{x}{t}, & \text{ako } x \leq s_2 \\ 1 - \left(\frac{N_2(x)}{t}\right), & \text{ako } x > s_2 \end{cases} ,$$

$$\psi(x) = \begin{cases} tx, & \text{ako } x \leq \frac{1}{2} \\ N_2(t(1-x)), & \text{ako } x > \frac{1}{2} \end{cases}$$

i $t = 2s_2$.

Ako je $x \leq s_2$, onda $\frac{x}{t} \leq \frac{s_2}{t} = \frac{1}{2}$, tj. $\varphi(x) \leq \frac{1}{2}$ i tada imamo

$$\psi \circ \varphi(x) = t\varphi(x) = t \cdot \frac{x}{t} = x.$$

Ako je $x > s_2$, onda $N_2(x) < N_2(s_2) = s_2$ i imamo $1 - \frac{N_2(x)}{t} > 1 - \frac{s_2}{t} = \frac{1}{2}$, tj. $\varphi(x) > \frac{1}{2}$. Tada dobijamo

$$\psi \circ \varphi(x) = N_2(t(1 - \varphi(x))) = N_2\left(t\left(1 - \frac{N_2(x)}{t}\right)\right) = N_2(N_2(x)).$$

Ako je N_2 jaka negacija, onda je $N_2(N_2(x)) = x$, tj. $\psi \circ \varphi(x) = x$, pa je $\psi \circ \varphi = id$.

Sada razmatramo $\varphi \circ \psi$.

Ako je $x \leq \frac{1}{2}$, onda je $xt \leq \frac{t}{2}$, tj. $\psi(x) \leq s_2$. Tada je $\varphi \circ \psi(x) = \varphi(tx) = \frac{xt}{t} = x$.

Ako je $x > \frac{1}{2}$, onda je $1 - x < \frac{1}{2}$, pa je tada $t(1 - x) < \frac{t}{2} = s_2$ i $N_2(t(1 - x)) > N_2(s_2) = s_2$. Dobijamo

$$\varphi \circ \psi(x) = \varphi(N_2(t(1 - x))) = 1 - \frac{N_2(N_2(t(1-x)))}{t}.$$

Ako je N_2 jaka negacija, dobijamo

$$\varphi \circ \psi(x) = 1 - \frac{t(1-x)}{t} = x.$$

Kako važi $\psi \circ \varphi = \varphi \circ \psi = id$, dobijamo da su φ i ψ jedna drugoj inverzne ($\psi = \varphi^{-1}$).

Dakle, ako je N jaka negacija, postoji neprekidni automorfizam $\varphi : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ tako da je $N(x) = \varphi^{-1}(1 - \varphi(x))$.

„ \Leftarrow ” Neka je dat neprekidni automorfizam φ nad $[0, 1]$. Posmatramo $N(x) = \varphi^{-1}(1 - \varphi(x))$. Tada je N neprekidna. Takođe imamo

$$N(0) = \varphi^{-1}(1 - \varphi(0)) = \varphi^{-1}(1) = 1$$

$$N(1) = \varphi^{-1}(1 - \varphi(1)) = \varphi^{-1}(0) = 0,$$

i

$$N(N(x)) = \varphi^{-1}(1 - \varphi(\varphi^{-1}(1 - \varphi(x))))$$

$$= \varphi^{-1}(1 - 1 + \varphi(x)) = \varphi^{-1}(\varphi(x)) = x.$$

Da bismo pokazali da je N strogo opadajuća, primetimo da je φ rastuća, pa je $1 - \varphi$ opadajuća i φ^{-1} je rastuća. Tada je $\varphi^{-1}(1 - \varphi(x))$ strogo opadajuća. Dakle, N je jaka negacija. □

Napomena 2.6 Neka je φ neprekidni automorfizam. Tada negaciju $N(x) = \varphi^{-1}(1 - \varphi(x))$ nazivamo φ -transformacija standardne negacije.

Primer 2.7 $N(x) = (1 - x^\alpha)^{\frac{1}{\alpha}}$, za sve $\alpha \in (0, \infty)$, je jedna parametarska familija jakih negacija.

2.2 Trougaone norme i konorme

U rasplinitoj logici, trougaone norme i konorme predstavljaju uopštenja konjunkcije i disjunkcije klasične logike.

Definicija 2.8 Trougaona norma (*t-norma*) je funkcija $\tau : [0, 1]^2 \rightarrow [0, 1]$ koja zadovoljava sledeće osobine:

T_1 : $\tau(x, 1) = x$ (identičnost)

T_2 : $\tau(x, y) = \tau(y, x)$ (komutativnost)

T_3 : $\tau(x, \tau(y, z)) = \tau(\tau(x, y), z)$ (asocijativnost)

T_4 : Ako je $x \leq u$ i $y \leq v$, onda je $\tau(x, y) \leq \tau(u, v)$ (monotonost)

Definicija 2.9 Trougaona konorma (*t-konorma ili s-norma*) je funkcija $\sigma : [0, 1]^2 \rightarrow [0, 1]$ koja zadovoljava sledeće osobine:

$S_1 : \sigma(x, 0) = x$ (*identičnost*)

$S_2 : \sigma(x, y) = \sigma(y, x)$ (*komutativnost*)

$S_3 : \sigma(x, \sigma(y, z)) = \sigma(\sigma(x, y), z)$ (*asocijativnost*)

$S_4 :$ Ako je $x \leq u$ i $y \leq v$, onda je $\sigma(x, y) \leq \sigma(u, v)$ (*monotonost*)

Koriste se i oznake $x\tau y = \tau(x, y)$, $x\sigma y = \sigma(x, y)$.

Primer 2.10 Operacija \min (\wedge) na $[0, 1]$ je primer jedne *t-norme*, a operacija \max (\vee) je primer jedne *t-konorme*. Zaista, za sve $x, y, z \in [0, 1]$ imamo

$$x \wedge 1 = x$$

$$x \wedge y = y \wedge x$$

$$x \wedge (y \wedge z) = (x \wedge y) \wedge z$$

Ako su $u, v \in [0, 1]$ tako da važi $x \leq u$ i $y \leq v$, onda je $x \wedge y \leq u \wedge v$.

Slično, važi i

$$x \vee 0 = x$$

$$x \vee y = y \vee x$$

$$x \vee (y \vee z) = (x \vee y) \vee z$$

Ako su $u, v \in [0, 1]$ tako da važi $x \leq u$ i $y \leq v$, onda je $x \vee y \leq u \vee v$.

Definicija 2.11 Neka su $\tau, \sigma : [0, 1]^2 \rightarrow [0, 1]$. Odgovarajuće indukovane operacije $\tau, \sigma : \mathcal{F}(X) \rightarrow \mathcal{F}(X)$ definišemo poelementno: ako $A, B \in \mathcal{F}(X)$, onda

$$(A\tau B)(x) = A(x)\tau B(x)$$

$$(A\sigma B)(x) = A(x)\sigma B(x)$$

za sve $x \in X$.

Propozicija 2.12 Za datu *t-normu* τ i *t-konormu* σ važi $\tau(x, 0) = 0$ i $\sigma(x, 1) = 1$, za sve $x \in [0, 1]$.

Dokaz. Iz T_1 imamo $\tau(0, 1) = 0$. Zatim iz T_4 sledi da

$$\tau(0, x) \leq \tau(0, 1) = 0, \forall x \in [0, 1],$$

tj. $\tau(0, x) = 0$, pa iz T_2 dobijamo $\tau(x, 0) = 0$.

Slično, imamo $\sigma(1, 0) = 1$, pa je

$$1 = \sigma(1, 0) \leq \sigma(1, x),$$

a tada $\sigma(1, x) = 1 = \sigma(x, 1), \forall x \in [0, 1]$. □

Propozicija 2.13 Za svaku *t-normu* τ i *t-konormu* σ važi $\tau(x, y) \leq x \wedge y$ i $\sigma(x, y) \geq x \vee y$ za sve $x, y \in [0, 1]$.

Dokaz. Imamo

$$\tau(x, y) \leq \tau(x, 1) = x.$$

Takođe je

$$\tau(x, y) = \tau(y, x) \leq \tau(y, 1) = y.$$

Kao zaključak dobijamo $\tau(x, y) \leq x \wedge y$. Slično se dokazuje $\sigma(x, y) \geq x \vee y$.

□

Veza između t -normi i t -konormi ostvaruje se preko jakih negacija, kao u sledećoj definiciji.

Definicija 2.14 *Trojka* (σ, τ, N) je **De Morganova** ako je τ t -norma, σ t -konorma, N jaka negacija i ako je zadovoljen De Morganov zakon

$$\sigma(x, y) = N(\tau(N(x), N(y))).$$

Primer 2.15 *Minimum i maksimum*

$$x \wedge y = \min\{x, y\}$$

$$x \vee y = \max\{x, y\}$$

zajedno sa standardnom negacijom $N(x) = 1 - x$, čine De Morganovu trojku.

Primer 2.16 t -norma i t -konorma Lukašijeviča

$$x\tau_L y = (x + y - 1) \vee 0$$

$$x\sigma_L y = (x + y) \wedge 1$$

zajedno sa standardnom negacijom $N(x) = 1 - x$ formiraju De Morganovu trojku. Algebarska struktura nad intervalom $[0, 1]$ sa ovim operacijama zove se MV-algebra (eng. Multivalued).

Napomena 2.17 Ako je (σ, τ, N) De Morganova trojka, imamo $\tau(x, y) = N(\sigma(N(x), N(y)))$. Zaista,

$$\sigma(N(x), N(y)) = N(\tau(N(N(x)), N(N(y)))).$$

Tada je

$$N(\sigma(N(x), N(y))) = N(N(\tau(x, y))) = \tau(x, y).$$

2.3 Rasplinite implikacije

Definicija 2.18 Za funkciju $I : [0, 1] \times [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ kažemo da je **rasplinita implikacija** ako ispunjava sledeće uslove:

I_1 : Ako je $x \leq y$, onda $I(x, z) \geq I(y, z)$, tj. I je opadajuća po prvom argumentu;

I_2 : Ako je $y \leq z$, onda $I(x, y) \leq I(x, z)$, tj. I je rastuća po drugom argumentu;

I_3 : $I(1, 0) = 0$, $I(0, 0) = I(1, 1) = 1$.

Primer 2.19 Operacije

$$I_1(x, y) = \max\{1 - x, y\},$$

$$I_2(x, y) = \min\{1 - x + y, 1\}$$

i

$$I_3(x, y) = \begin{cases} 1, & x \leq y \\ \frac{y}{x}, & x > y \end{cases}$$

su rasplinite implikacije.

Rasplinite implikacije se često obeležavaju sa \rightarrow .

Propozicija 2.20 Ako je I rasplinita implikacija, onda

(i) $I(0, x) = 1, \forall x \in [0, 1]$;

(ii) $I(x, 1) = 1, \forall x \in [0, 1]$.

Dokaz. (i) :

$$1 = I(0, 0) \leq I(0, x) \leq I(0, 1).$$

Iz toga sledi da je $I(0, x) = 1$ za sve $x \in [0, 1]$, kao i $I(0, 1) = 1$.

(ii) :

$$1 = I(0, 1) \geq I(x, 1) \geq I(1, 1) = 1.$$

Tada je $I(x, 1) = 1, \forall x \in [0, 1]$.

□

Definicija 2.21 Neka je σ t -konorma i N stroga negacija. **S-implikacija** je operacija $I : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ definisana sa

$$I(x, y) = \sigma(N(x), y).$$

Propozicija 2.22 Neka je σ t -konorma i N stroga negacija. Tada je $I(x, y) = \sigma(N(x), y)$ implikacija.

Dokaz. Pretpostavimo da je $x \leq z$. Tada je $N(x) \geq N(z)$, pa je $\sigma(N(x), y) \geq \sigma(N(z), y)$, iz čega sledi da je I opadajuća po prvom argumentu. Da je I rastuća po drugom argumentu je očigledno. Zatim imamo

$$I(1, 0) = \sigma(N(1), 0) = \sigma(0, 0) = 0,$$

$$I(0, 0) = \sigma(1, 0) = 1 \text{ i } I(1, 1) = \sigma(0, 1) = 1.$$

□

Primer 2.23 Neka je $\sigma = \max$, $N(x) = 1 - x$. Tada je pridružena S -implikacija $I(x, y) = \max\{1 - x, y\}$.

Primer 2.24 Neka je $\sigma(x, y) = \min\{x + y, 1\}$ i uzmimo standardnu negaciju. Tada imamo S -implikaciju $I(x, y) = \min\{1 - x - y, 1\}$.

Lema 2.25 Ako je $I(x, y)$ S -implikacija, onda je i $I'(x, y) = I(N(y), N(x))$ S -implikacija.

Dokaz. Kako je I S -implikacija, važi

$$I(N(y), N(x)) = \sigma(N(N(y)), N(x)) = \sigma(y, N(x)) = \sigma(N(x), y).$$

□

Definicija 2.26 Neka je τ t -norma. **Reziduirana implikacija** (R -implikacija) pridružena t -normi τ je preslikavanje $I_\tau : [0, 1]^2 \rightarrow [0, 1]$ definisano sa

$$I_\tau(x, y) = \sup\{z \mid \tau(x, z) \leq y\}.$$

Propozicija 2.27 Reziduirana implikacija I_τ je implikacija, za svaku t -normu τ .

Dokaz. Neka je $x_1 \leq x_2$. Tada je $\tau(x_1, z) \leq \tau(x_2, z), \forall z \in [0, 1]$. Ako je $z_0 \in \{z \mid \tau(x_2, z) \leq y\}$, onda $z_0 \in \{z \mid \tau(x_1, z) \leq y\}$ tj.

$$\{z \mid \tau(x_2, z) \leq y\} \subseteq \{z \mid \tau(x_1, z) \leq y\}.$$

Tada imamo

$$\begin{aligned} I_\tau(x_2, y) &= \sup\{z \mid \tau(x_2, z) \leq y\} \\ &\leq \sup\{z \mid \tau(x_1, z) \leq y\} = I_\tau(x_1, y). \end{aligned}$$

Lako je dokazati da važi i uslov I_3 definicije rasplinite implikacije.

□

Napomena 2.28 Ako je τ neka t -norma, onda je uvek $I_\tau(x, x) = 1, \forall x \in [0, 1]$. Zaista, kako je $I_\tau(x, x) = \sup\{z \mid \tau(x, z) \leq x\}$ i kako je $\tau(x, 1) = x$ imamo $I_\tau(x, x) = 1$.

2.4 Rasplinuta ekvivalencija

Uopštimo sada klasičnu logičku operaciju \Leftrightarrow .

Definicija 2.29 *Funcija* $E : [0, 1]^2 \rightarrow [0, 1]$ je **rasplinuta ekvivalencija** ako zadovoljava sledeće uslove:

$$E_1 : E(x, y) = E(y, x)$$

$$E_2 : E(0, 1) = E(1, 0) = 0$$

$$E_3 : E(x, x) = 1, \forall x \in [0, 1]$$

$$E_4 : \text{Ako je } x \leq x' \leq y' \leq y, \text{ onda } E(x, y) \leq E(x', y').$$

Rasplinuta ekvivalencija se često označava sa \leftrightarrow .

Teorema 2.30 *Sledeća tvrđenja su ekvivalentna:*

(a) E je rasplinuta ekvivalencija.

(b) Postoji rasplinuta implikacija I sa osobinom $I(x, x) = 1, \forall x \in [0, 1]$ tako da je

$$E(x, y) = \min\{I(x, y), I(y, x)\}.$$

(c) Postoji rasplinuta implikacija I sa osobinom $I(x, x) = 1, \forall x \in [0, 1]$ tako da je

$$E(x, y) = I(\max\{x, y\}, \min\{x, y\}).$$

Dokaz. (b) \Rightarrow (a). Neka je $E(x, y) = \min\{I(x, y), I(y, x)\}$. Osobine $E_1 - E_3$ se lako proveravaju. Za dokaz svojstva E_4 pretpostavimo $x \leq x' \leq y' \leq y$. Tada imamo

$$I(y, x) \leq I(x, x) \leq I(x, y)$$

pa je $E(x, y) = I(y, x)$. Slično $E(x', y') = I(y', x')$. Takođe je $I(y', x') \geq I(y', x) \geq I(y, x)$. Tada je $E(x, y) \leq E(x', y')$.

(a) \Rightarrow (b). Posmatramo

$$I(x, y) = \begin{cases} 1, & x \leq y \\ E(x, y), & x > y. \end{cases}$$

Tada je I rasplinuta implikacija. Pokazaćemo da je I opadajuća po prvom argumentu. Neka je $x \leq z$. Ako je $x \leq y$, onda $I(x, y) = 1 \geq I(z, y)$. Ako je $x > y$, onda $y < x \leq z$ i tada imamo

$$I(x, y) = E(x, y) \geq E(z, y) = I(z, y).$$

Dokažimo sada da je I rastuća po drugom argumentu. Neka je $y \leq z$. Ako je $x > z$, onda

$$I(x, y) = E(x, y) \leq E(x, z) = I(x, z).$$

Ako je $x \leq z$, onda je $I(x, z) = 1$, pa je $I(x, y) \leq I(x, z)$.
Sada pokazujemo

$$E(x, y) = \min\{I(x, y), I(y, x)\}.$$

Zaista, kako je

$$I(x, y) = \begin{cases} 1, & x \leq y \\ E(y, x) = E(x, y), & x > y \end{cases}$$

imamo

$$E(x, y) = \begin{cases} I(x, y), & x > y \\ I(y, x), & x \leq y. \end{cases}$$

Takođe, ako je $x > y$ važi

$$\min\{I(x, y), I(y, x)\} = I(x, y).$$

Zaista, ako je $x > y$, onda

$$I(x, y) \leq I(y, y) \leq I(y, x).$$

Slično za $x < y$. Ako je $x = y$, onda je $I(x, y) = I(y, x) = 1$.
Kod ekvivalencije (b) \Leftrightarrow (c) koristimo da ako je $x > y$, onda $\max\{x, y\} = x$ i $\min\{x, y\} = y$. Tada imamo

$$I(x, y) \leq I(y, y) \leq I(y, x)$$

i

$$E(x, y) = I(x, y) = I(\max\{x, y\}, \min\{x, y\}).$$

Kada je $x < y$, slično se pokazuje. U slučaju $x = y$ imamo

$$E(x, y) = I(x, y) = I(\max\{x, y\}, \min\{x, y\}) = 1.$$

□

Primer 2.31 *Rasplinuta ekvivalencija izvedena od Lukašijevičeve t-norme je*
 $x \leftrightarrow y = \min\{1 - x + y, 1 - y + x\}$.

Glava 3

Rasplinite relacije

3.1 Rasplinite relacije

Neka su X i Y (klasični) skupovi. Klasična relacija R između X i Y je svaki podskup od $X \times Y$.

Klasična relacija se može predstaviti kao preslikavanje $R : X \times Y \rightarrow \{0, 1\}$,

$$R(x, y) = \begin{cases} 1, & (x, y) \in R \\ 0, & (x, y) \notin R. \end{cases}$$

Definicija 3.1 Neka su X i Y dva (klasična) skupa. Svako preslikavanje $R : X \times Y \rightarrow [0, 1]$ zovemo **rasplinita relacija** između X i Y .

Broj $R(x, y) \in [0, 1]$ se može interpretirati kao stepen povezanosti elementa x sa y .

Dakle, rasplinita relacija je raspliniti podskup skupa $X \times Y$. Sa $\mathcal{F}(X \times Y)$ označavamo familiju svih rasplinitih relacija između X i Y .

Rasplinita relacija između elemenata dva konačna skupa $X = \{x_1, x_2, \dots, x_m\}$ i $Y = \{y_1, y_2, \dots, y_n\}$ se može predstaviti matricom

$$R = \begin{bmatrix} R(x_1, y_1) & R(x_1, y_2) & \dots & R(x_1, y_n) \\ R(x_2, y_1) & R(x_2, y_2) & \dots & R(x_2, y_n) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ R(x_m, y_1) & R(x_m, y_2) & \dots & R(x_m, y_n) \end{bmatrix}.$$

Kako su rasplinite relacije i same raspliniti skupovi, na njih se mogu primeniti operacije nad rasplinitim skupovima:

$$N(R(x, y)) = \bar{R}(x, y) = 1 - R(x, y),$$

$$(R \vee S)(x, y) = R(x, y) \vee S(x, y),$$

$$(R \wedge S)(x, y) = R(x, y) \wedge S(x, y).$$

Inverzna (tj. **transponovana**) relacija za rasplinitu relaciju je

$$R^{-1}(x, y) = R(y, x),$$

Takođe razmatramo operacije t -norme i t -konorme: ako je τ t -norma, σ t -konorma, onda

$$\tau(R, P)(x, y) = \tau(R(x, y), P(x, y)),$$

$$\sigma(R, P)(x, y) = \sigma(R(x, y), P(x, y)).$$

3.2 Max-min kompozicija

Definicija 3.2 Neka su $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $S \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ rasplinite relacije. Tada je $R \circ S \in \mathcal{F}(X \times Z)$ definisana sa

$$(R \circ S)(x, z) = \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \wedge S(y, z)$$

max-min kompozicija rasplinitih relacija R i S .

Napomena 3.3 Max-min kompozicija je dobro definisana kao supremum ograničenog podskupa realnih brojeva.

Ako je $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, možemo definisati $R^2 = R \circ R$, i generalno $R^n = R \circ R^{n-1}$, $n \geq 2$.

Neka su $X = \{x_1, \dots, x_n\}$, $Y = \{y_1, \dots, y_m\}$, i $Z = \{z_1, \dots, z_p\}$ konačni skupovi. Ako su $R = (r_{ij})_{i=1, \dots, n, j=1, \dots, m} \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $S = (s_{jk})_{j=1, \dots, m, k=1, \dots, p} \in \mathcal{F}(Y \times X)$ diskretne rasplinite relacije, onda je njihova kompozicija $T = (t_{ik})_{i=1, \dots, n, k=1, \dots, p} = R \circ S \in \mathcal{F}(X \times Z)$ data sa

$$t_{ik} = \bigvee_{j=1}^m r_{ij} \wedge s_{jk},$$

$i = 1, \dots, n, k = 1, \dots, p$.

Primer 3.4 Ako je

$$R = \begin{bmatrix} 0.1 & 0.4 & 0.2 & 0.5 \\ 0 & 0.2 & 0.3 & 0.4 \\ 0.4 & 0.5 & 0.2 & 0.1 \\ 1 & 0.3 & 0.3 & 0 \end{bmatrix}$$

i

$$S = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.3 & 0.2 & 0.1 \\ 0.6 & 0.5 & 0 & 0.2 \\ 0.2 & 0.1 & 0.4 & 0.1 \\ 0.4 & 0.1 & 0.2 & 0.5 \end{bmatrix}$$

onda je

$$R \circ S = \begin{bmatrix} 0.4 & 0.4 & 0.2 & 0.5 \\ 0.4 & 0.2 & 0.3 & 0.4 \\ 0.5 & 0.5 & 0.2 & 0.2 \\ 0.3 & 0.3 & 0.3 & 0.2 \end{bmatrix}.$$

Propozicija 3.5 (i) Kompozicija max-min je asocijativna, tj.

$$(R \circ S) \circ Q = R \circ (S \circ Q),$$

gde je $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $S \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $Q \in \mathcal{F}(Z \times U)$.

(ii) Neka su $R_1, R_2 \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $Q \in \mathcal{F}(Y \times Z)$. Ako je $R_1 \leq R_2$, onda važi

$$R_1 \circ Q \leq R_2 \circ Q.$$

Dokaz. (i)

$$\begin{aligned} ((R \circ S) \circ Q)(x, u) &= \bigvee_{z \in Z} (R \circ S)(x, z) \wedge Q(z, u) \\ &= \bigvee_{z \in Z} \left(\bigvee_{y \in Y} R(x, y) \wedge S(y, z) \right) \wedge Q(z, u) \\ &= \bigvee_{z \in Z} \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \wedge S(y, z) \wedge Q(z, u) = (R \circ (S \circ Q))(x, u). \end{aligned}$$

(ii)

$$\begin{aligned} (R_1 \circ Q)(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} R_1(x, y) \wedge Q(y, z) \\ &\leq \bigvee_{y \in Y} R_2(x, y) \wedge Q(y, z) = (R_2 \circ Q)(x, z). \end{aligned}$$

□

Propozicija 3.6 Za sve $R, S \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $Q \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ važi

(i) $(R \vee S) \circ Q = (R \circ Q) \vee (S \circ Q)$

(ii) $(R \wedge S) \circ Q \leq (R \circ Q) \wedge (S \circ Q)$.

Dokaz. (i)

$$\begin{aligned} ((R \vee S) \circ Q)(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} (R \vee S)(x, y) \wedge Q(y, z) \\ &= \bigvee_{y \in Y} (R(x, y) \wedge Q(y, z)) \vee (S(x, y) \wedge Q(y, z)) \\ &\leq \bigvee_{y \in Y} (R(x, y) \wedge Q(y, z)) \vee \bigvee_{y \in Y} (S(x, y) \wedge Q(y, z)), \end{aligned}$$

tj.

$$(R \vee S) \circ Q \leq (R \circ Q) \vee (S \circ Q).$$

S druge strane, iz prethodne propozicije imamo $R \circ Q \leq (R \vee S) \circ Q$ i $S \circ Q \leq (R \vee S) \circ Q$, a tada je

$$(R \circ Q) \vee (S \circ Q) \leq (R \vee S) \circ Q.$$

(ii) Imamo

$$\begin{aligned} ((R \wedge S) \circ Q)(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} (R \wedge S)(x, y) \wedge Q(y, z) \\ &= \bigvee_{y \in Y} (R(x, y) \wedge Q(y, z)) \wedge (S(x, y) \wedge Q(y, z)) \\ &\leq \bigvee_{y \in Y} (R(x, y) \wedge Q(y, z)) \wedge \bigvee_{y \in Y} (S(x, y) \wedge Q(y, z)) \\ &= ((R \circ Q) \wedge (S \circ Q))(x, y). \end{aligned}$$

□

Napomena 3.7 Jednakost u (ii) ne važi. Zaista, ako uzmemo

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad S = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad Q = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

onda je

$$(R \wedge S) \circ Q = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad \text{dok je } (R \circ Q) \wedge (S \circ Q) = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

3.3 Min-max kompozicija

Definicija 3.8 Neka je $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $S \in \mathcal{F}(Y \times Z)$. Tada je $R \bullet S \in \mathcal{F}(X \times Z)$ definisana sa

$$(R \bullet S)(x, z) = \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \vee S(y, z)$$

min-max kompozicija rasplnutih relacija R i S .

Primer 3.9 Ako je

$$R = \begin{bmatrix} 0.1 & 0.4 & 0.2 & 0.5 \\ 0 & 0.2 & 0.3 & 0.4 \\ 0.4 & 0.5 & 0.2 & 0.1 \\ 1 & 0.3 & 0.3 & 0 \end{bmatrix}$$

i

$$S = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.3 & 0.2 & 0.1 \\ 0.6 & 0.5 & 0 & 0.2 \\ 0.2 & 0.1 & 0.4 & 0.1 \\ 0.4 & 0.1 & 0.2 & 0.5 \end{bmatrix}$$

onda je

$$R \bullet S = \begin{bmatrix} 0.2 & 0.2 & 0.2 & 0.1 \\ 0.3 & 0.3 & 0.2 & 0.1 \\ 0.2 & 0.1 & 0.2 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 0.2 & 0.3 \end{bmatrix}.$$

Propozicija 3.10 (i) *Min-max kompozicija je asocijativna, tj. za svako $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $S \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $T \in \mathcal{F}(Z \times U)$ imamo*

$$(R \bullet S) \bullet T = R \bullet (S \bullet T).$$

(ii) *Neka su $R_1, R_2 \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $Q \in \mathcal{F}(Y \times Z)$. Ako je $R_1 \leq R_2$, onda važi*

$$R_1 \bullet Q \leq R_2 \bullet Q.$$

Dokaz. (i)

$$\begin{aligned} ((R \bullet S) \bullet T)(x, u) &= \bigwedge_{z \in Z} (R \bullet S)(x, z) \vee T(z, u) \\ &= \bigwedge_{z \in Z} \left(\bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \vee S(y, z) \right) \vee T(z, u) \\ &= \bigwedge_{z \in Z} \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \vee S(y, z) \vee T(z, u) = (R \bullet (S \bullet T))(x, u). \end{aligned}$$

(ii)

$$\begin{aligned} (R_1 \bullet Q)(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} R_1(x, y) \vee Q(y, z) \\ &\leq \bigwedge_{y \in Y} R_2(x, y) \vee Q(y, z) = (R_2 \bullet Q)(x, z). \end{aligned}$$

□

Propozicija 3.11 *Za sve $R, S \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $T \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ važi*

(i) $(R \wedge S) \bullet T = (R \bullet T) \wedge (S \bullet T)$

(ii) $(R \vee S) \bullet T \geq (R \bullet T) \vee (S \bullet T)$.

Dokaz. (i)

$$\begin{aligned} ((R \wedge S) \bullet T)(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} (R \wedge S)(x, y) \vee T(y, z) \\ &= \bigwedge_{y \in Y} (R(x, y) \vee T(y, z)) \wedge (S(x, y) \vee T(y, z)) \\ &\geq \bigwedge_{y \in Y} (R(x, y) \vee T(y, z)) \wedge \bigwedge_{y \in Y} (S(x, y) \vee T(y, z)), \end{aligned}$$

tj.

$$(R \wedge S) \bullet T \geq (R \bullet T) \wedge (S \bullet T).$$

S druge strane, iz prethodne propozicije imamo $R \bullet Q \geq (R \wedge S) \bullet T$ i $S \bullet T \geq (R \wedge S) \bullet T$, a tada je

$$(R \bullet T) \wedge (S \bullet Q) \geq (R \wedge S) \bullet T.$$

(ii) Imamo

$$\begin{aligned} ((R \vee S) \bullet T)(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} (R \vee S)(x, y) \vee T(y, z) \\ &= \bigwedge_{y \in Y} (R(x, y) \vee T(y, z)) \vee (S(x, y) \vee T(y, z)) \\ &\geq \bigwedge_{y \in Y} (R(x, y) \vee T(y, z)) \vee \bigwedge_{y \in Y} (S(x, y) \vee T(y, z)) \\ &= ((R \bullet T) \vee (S \bullet T))(x, y). \end{aligned}$$

□

Napomena 3.12 Jednakost u (ii) ne važi. Zaista, ako uzmemo

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad S = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad T = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

onda je

$$(R \vee S) \bullet T = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad \text{dok je } (R \bullet T) \vee (S \bullet T) = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Propozicija 3.13 Koristeći standardnu negaciju imamo $\overline{R \circ S} = \overline{R} \bullet \overline{S}$ i $\overline{R \bullet S} = \overline{R} \circ \overline{S}$.

Dokaz.

$$\overline{R \circ S}(x, z) = \overline{\bigvee_{y \in Y} R(x, y) \wedge S(y, z)} = \bigwedge_{y \in Y} \overline{R(x, y) \wedge S(y, z)}$$

$$\bigwedge_{y \in Y} \overline{R(x, y)} \vee \overline{S(y, z)} = (\overline{R} \bullet \overline{S})(x, z)$$

□

Napomena 3.14 Min-max kompozicija se može uopštiti do kompozicija min-t-konorma

$$(R \bullet_{\sigma} P)(x, z) = \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \sigma P(y, z),$$

gde je σ proizvoljna t-konorma.

3.4 Kompozicija $\min \rightarrow$

Definicija 3.15 Standardna Gödel – ova implikacija je definisana kao

$$x \rightarrow y = \sup\{z \in [0, 1] \mid x \wedge z \leq y\} = \begin{cases} 1, & x \leq y \\ y, & x > y. \end{cases}$$

Propozicija 3.16 Neka je \rightarrow standardna Gödel-ova implikacija. Tada za svako $x, y, z \in [0, 1]$ važi

(i) $(x \vee y) \rightarrow z = (x \rightarrow z) \wedge (y \rightarrow z)$.

(ii) $(x \wedge y) \rightarrow z = (x \rightarrow z) \vee (y \rightarrow z)$.

(iii) $x \rightarrow (y \vee z) = (x \rightarrow y) \vee (x \rightarrow z)$.

(iv) $x \rightarrow (y \wedge z) = (x \rightarrow y) \wedge (x \rightarrow z)$.

(v) $x \wedge (x \rightarrow y) \leq y$.

(vi) $x \rightarrow (x \wedge y) \geq y$.

(vii) $(x \rightarrow y) \rightarrow y \geq x$.

Dokaz. (i) 1° Ako je $x \vee y \leq z$, onda je $(x \vee y) \rightarrow z = 1$ a imamo i $x \leq z$ i $y \leq z$. Tada je $(x \rightarrow z) \wedge (y \rightarrow z) = 1 \wedge 1 = 1$.

2° Ako je $x \vee y > z$, onda je $(x \vee y) \rightarrow z = z$ i $x \geq z$ ili $y \geq z$, pa imamo $(x \rightarrow z) = z$ ili $(y \rightarrow z) = z$, dakle $(x \rightarrow z) \wedge (y \rightarrow z) = z$.

(ii) 1° Ako je $x \wedge y \leq z$, onda je $(x \wedge y) \rightarrow z = 1$. Takođe imamo da je $x \leq z$ ili $y \leq z$. Tada je ili $x \rightarrow z = 1$ ili $y \rightarrow z = 1$, pa je $(x \rightarrow z) \vee (y \rightarrow z) = 1$.

2° Ako je $x \wedge y > z$, onda je $(x \wedge y) \rightarrow z = z$. Takođe, ako je $(x \wedge y) > z$, onda je $x > z$ i $y > z$, pa imamo $(x \rightarrow z) = z$ i $(y \rightarrow z) = z$.

(iii) 1° Ako je $x \leq y \vee z$, onda $x \rightarrow (y \vee z) = 1$. Tada je ili $x \leq y$ ili $x \leq z$, pa imamo $x \rightarrow y = 1$ ili $x \rightarrow z = 1$.

2° U suprotnom je $x \rightarrow (y \vee z) = y \vee z$ i imamo $x > y$ i $x > z$, pa je $x \rightarrow y = y$ i $x \rightarrow z = z$. Tada je $(x \rightarrow y) \vee (x \rightarrow z) = y \vee z$.

(iv) 1° Neka je $x \leq y \wedge z$. Tada imamo $x \rightarrow (y \wedge z) = 1$, kao i $x \leq y$ i $x \leq z$, pa je $x \rightarrow y = 1$ i $x \rightarrow z = 1$, tj. $(x \rightarrow y) \wedge (x \rightarrow z) = 1$.

2° Inače je $x \rightarrow (y \wedge z) = y \wedge z$. Tada je $x > y$ ili $x > z$, tj. $x \rightarrow y = y$ ili $x \rightarrow z = z$, pa je $(x \rightarrow y) \wedge (x \rightarrow z) = y \wedge z$.

(v) 1° Ako je $x \leq y$, onda imamo $x \wedge (x \rightarrow y) = x \wedge 1 = x \leq y$.

2° U suprotnom imamo $x \wedge (x \rightarrow y) = x \wedge y = y$.

(vi) 1° Ako je $x \leq y$, onda je $x \rightarrow (x \wedge y) = x \rightarrow x = 1 \geq y$.

2° U suprotnom, ako je $x > y$ imamo $x \rightarrow (x \wedge y) = x \rightarrow y = y$.

(vii) 1° Ako je $x \leq y$ imamo $(x \rightarrow y) \rightarrow y = 1 \rightarrow y = y \geq x$.

2° Inače imamo $(x \rightarrow y) \rightarrow y = y \rightarrow y = 1 \geq x$.

□

Definicija 3.17 Kompozicija $\min \rightarrow$ se definiše kao

$$(R \triangleleft S)(x, z) = \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow S(y, z).$$

Koristi se i naziv **subkompozicija**, a njoj dualna operacija je **superkompozicija** definisana kao

$$(R \triangleright S)(x, z) = \bigwedge_{y \in Y} S(y, z) \rightarrow R(x, y).$$

Veza između subkompozicije i superkompozicije data je u sledećoj propoziciji:

Propozicija 3.18 Za $R_1 \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $R_2 \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ važi

(i) $R_1 \triangleleft R_2 = (R_2^{-1} \triangleright R_1^{-1})^{-1}$;

(ii) $R_1 \triangleright R_2 = (R_2^{-1} \triangleleft R_1^{-1})^{-1}$.

Dokaz. (i)

$$\begin{aligned} (R_2^{-1} \triangleright R_1^{-1})^{-1}(x, z) &= (R_2^{-1} \triangleright R_1^{-1})(z, x) \\ &= \bigwedge_{y \in Y} R_1^{-1}(y, x) \rightarrow R_2^{-1}(z, y) \\ &= \bigwedge_{y \in Y} R_1(x, y) \rightarrow R_2(y, z) \\ &= (R_1 \triangleleft R_2)(x, z) \end{aligned}$$

(ii)

$$\begin{aligned} (R_2^{-1} \triangleleft R_1^{-1})^{-1}(x, z) &= (R_2^{-1} \triangleleft R_1^{-1})(z, x) \\ &= \bigwedge_{y \in Y} R_2^{-1}(z, y) \rightarrow R_1^{-1}(y, z) \\ &= \bigwedge_{y \in Y} R_2(y, z) \rightarrow R_1(x, y) \\ &= (R_1 \triangleright R_2)(x, z) \end{aligned}$$

□

Propozicija 3.19 Ako su $R, S \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $Q \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ tako da je $R \leq S$, onda je $R \triangleleft Q \geq S \triangleleft Q$.

Dokaz. Kako je \rightarrow opadajuća po prvom argumentu imamo

$$\begin{aligned} (R \triangleleft Q)(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow Q(y, z) \\ &\geq \bigwedge_{y \in Y} S(x, y) \rightarrow Q(y, z) = (S \triangleleft Q)(x, z). \end{aligned}$$

□

Propozicija 3.20 Za sve $R, S \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $Q \in \mathcal{F}(Y \times Z)$, imamo

- (i) $(R \vee S) \triangleleft Q = (R \triangleleft Q) \wedge (S \triangleleft Q)$;
- (ii) $(R \wedge S) \triangleleft Q \geq (R \triangleleft Q) \vee (S \triangleleft Q)$.

Dokaz. (i) Iz prethodne propozicije imamo $(R \vee S) \triangleright Q \leq R \triangleleft Q$ i $(R \vee S) \triangleleft Q \leq S \triangleleft Q$ a tada je

$$(R \vee S) \triangleleft Q \leq (R \triangleleft Q) \wedge (S \triangleleft Q).$$

Takođe iz propozicije 3.16, (i)

$$\begin{aligned} ((R \vee S) \triangleleft Q)(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} (R(x, y) \vee S(x, y)) \rightarrow Q(y, z) \\ &= \bigwedge_{y \in Y} (R(x, y) \rightarrow Q(y, z)) \wedge (S(x, y) \rightarrow Q(y, z)) \\ &\geq \bigwedge_{y \in Y} (R(x, y) \rightarrow Q(y, z)) \wedge \bigwedge_{y \in Y} (S(x, y) \rightarrow Q(y, z)) \\ &= ((R \triangleleft Q) \wedge (S \triangleleft Q))(x, z). \end{aligned}$$

(ii) Slično kao u (i) imamo $(R \wedge S) \triangleleft Q \geq R \triangleleft Q$ i $(R \wedge S) \triangleleft Q \geq S \triangleleft Q$ a tada je

$$(R \wedge S) \triangleleft Q \geq (R \triangleleft Q) \vee (S \triangleleft Q).$$

□

3.5 Rasplinite relacijske jednačine sa kompozicijama max-min i min \rightarrow

Rasplinite relacijske jednačine su

$$R \circ P = Q$$

i

$$R \triangleleft P = Q$$

gde je $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $P \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $Q \in \mathcal{F}(X \times Z)$.

Teorema 3.21 Neka su $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $P \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $Q \in \mathcal{F}(X \times Z)$ rasplinite relacije. Tada su sledeće nejednakosti tačne:

- (i) $P \leq R^{-1} \triangleleft (R \circ P)$;
- (ii) $R \circ (R^{-1} \triangleleft Q) \leq Q$;
- (iii) $R \leq (P \triangleleft (R \circ P)^{-1})^{-1}$;
- (iv) $(P \triangleleft Q^{-1})^{-1} \circ P \leq Q$.

Dokaz. (i) Koristeći propoziciju 3.16, (vi) za svako $y \in Y$ i $z \in Z$ imamo

$$(R^{-1} \triangleleft (R \circ P))(y, z) = \bigwedge_{x \in X} R^{-1}(y, x) \rightarrow (R \circ P)(x, z)$$

$$\begin{aligned}
&= \bigwedge_{x \in X} R^{-1}(y, x) \rightarrow \bigvee_{t \in Y} R(x, t) \wedge P(t, z) \\
&\geq \bigwedge_{x \in X} R(x, y) \rightarrow R(x, y) \wedge P(y, z) \geq \bigwedge_{x \in X} P(y, z) = P(y, z).
\end{aligned}$$

(ii) Iz propozicije 3.16, (v) dobijamo da za svako $x \in X$ i $z \in Z$

$$\begin{aligned}
(R \circ (R^{-1} \triangleleft Q))(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \wedge (R^{-1} \triangleleft Q)(y, z) \\
&= \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \wedge (\bigwedge_{t \in X} R^{-1}(y, t) \rightarrow Q(t, z)) \\
&\leq \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \wedge (R(x, y) \rightarrow Q(x, z)) \leq \bigvee_{y \in Y} Q(x, z) = Q(x, z).
\end{aligned}$$

(iii) Za svako $x \in X$ i $y \in Y$ važi

$$\begin{aligned}
(P \triangleleft (R \circ P)^{-1})^{-1}(x, y) &= P \triangleleft (R \circ P)^{-1}(y, x) \\
&= \bigwedge_{z \in Z} P(y, z) \rightarrow (R \circ P)^{-1}(z, x) \\
&= \bigwedge_{z \in Z} P(y, z) \rightarrow \bigvee_{t \in Y} R(x, t) \wedge P(t, z) \\
&\geq \bigwedge_{z \in Z} P(y, z) \rightarrow R(x, y) \wedge P(y, z) \geq \bigwedge_{z \in Z} R(x, y) = R(x, y).
\end{aligned}$$

(iv) Koristeći propoziciju 3.16, (v) za svako $x \in X$ i $z \in Z$ važi

$$\begin{aligned}
((P \triangleleft Q^{-1})^{-1} \circ P)(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} (P \triangleleft Q^{-1})^{-1}(x, y) \wedge P(y, z) \\
&= \bigvee_{y \in Y} (P \triangleleft Q^{-1})(y, x) \wedge P(y, z) \\
&= \bigvee_{y \in Y} (\bigwedge_{t \in Z} P(y, t) \rightarrow Q^{-1}(t, x)) \wedge P(y, z) \\
&= \bigvee_{y \in Y} (\bigwedge_{t \in Z} P(y, t) \rightarrow Q(x, t)) \wedge P(y, z) \\
&\leq \bigvee_{y \in Y} (P(y, z) \rightarrow Q(x, z)) \wedge P(y, z) \leq \bigvee_{y \in Y} Q(x, z) = Q(x, z)
\end{aligned}$$

□

Teorema 3.22 (i) Jednačina $R \circ P = Q$ sa nepoznatom P ima rešenje akko je $R^{-1} \triangleleft Q$ rešenje i tada je ono najveće rešenje.

(ii) Jednačina $R \circ P = Q$ sa nepoznatom R ima rešenje akko je $(P \triangleleft Q^{-1})^{-1}$ rešenje i tada je ono najveće rešenje.

Dokaz. (i) „ \Leftarrow ” Ako je $\tilde{P} = R^{-1} \triangleleft Q$ rešenje jednačine $R \circ P = Q$ po P , jednačina ima rešenje.

„ \Rightarrow ” Pretpostavimo da jednačina $R \circ P = Q$ ima rešenje P . Tada iz teoreme 3.21, (i) imamo

$$P \leq R^{-1} \triangleleft (R \circ P) = R^{-1} \triangleleft Q,$$

tj. $R^{-1} \triangleleft Q$ je veće ili jednako bilo kom rešenju P jednačine $R \circ P = Q$. Koristeći 3.21, (ii) imamo

$$R \circ (R^{-1} \triangleleft Q) \leq Q.$$

S druge strane, kako je $P \leq R^{-1} \triangleleft Q$ i kako je \circ rastuća po drugom argumentu, imamo

$$R \circ (R^{-1} \triangleleft Q) \geq R \circ P = Q.$$

Dakle, $R \circ (R^{-1} \triangleleft Q) = Q$, tj. $R^{-1} \triangleleft Q$ je rešenje, štaviše, ono je najveće rešenje.

(ii) „ \Leftarrow ” Ako je $(P \triangleleft Q^{-1})^{-1}$ rešenje, onda jednačina $R \circ P = Q$ ima rešenje.

„ \Rightarrow ” Pretpostavimo da $R \circ P = Q$ ima rešenje i označimo ga sa R . Tada na osnovu teoreme 3.21, (iii) imamo

$$R \leq (P \triangleleft (R \circ P)^{-1})^{-1} = (P \triangleleft Q^{-1})^{-1}$$

tj. $(P \triangleleft Q^{-1})^{-1}$ je veće od svakog rešenja R jednačine $R \circ P = Q$. Pokazaćemo sad da je $(P \triangleleft Q^{-1})^{-1}$ rešenje. Iz teoreme 3.21, (iv) imamo

$$(P \triangleleft Q^{-1})^{-1} \circ P \leq Q.$$

S druge strane, kako je $R \leq (P \triangleleft Q^{-1})^{-1}$ i kako je \circ rastuća po prvom argumentu, imamo

$$(P \triangleleft Q^{-1})^{-1} \circ P \geq R \circ P = Q.$$

Kombinacijom odgovarajućih nejednakosti dobijamo

$$(P \triangleleft Q^{-1})^{-1} \circ P = Q,$$

tj. $(P \triangleleft Q^{-1})^{-1}$ jeste rešenje, a takođe i najveće rešenje jednačine $R \circ P = Q$. \square

Primer 3.23 *Data je rasplinuta relacijska jednačina*

$$\begin{bmatrix} 0.1 & 0.4 & 0.2 & 0.4 \\ 0.4 & 0.5 & 0.2 & 0.1 \\ 0.8 & 0.3 & 0.6 & 0.2 \end{bmatrix} \circ P = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 0.4 \\ 0.3 & 0.1 & 0.6 \end{bmatrix}.$$

Tada je

$$R^{-1} \triangleleft Q = \begin{bmatrix} 0.1 & 0.4 & 0.8 \\ 0.4 & 0.5 & 0.3 \\ 0.2 & 0.2 & 0.6 \\ 0.4 & 0.1 & 0.2 \end{bmatrix} \triangleleft \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 0.4 \\ 0.3 & 0.1 & 0.6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.6 \\ 0.3 & 0.1 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 1 \\ 0.3 & 0.1 & 0.2 \end{bmatrix},$$

a kako je

$$\begin{bmatrix} 0.1 & 0.4 & 0.2 & 0.4 \\ 0.4 & 0.5 & 0.2 & 0.1 \\ 0.8 & 0.3 & 0.6 & 0.2 \end{bmatrix} \circ \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.6 \\ 0.3 & 0.1 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 1 \\ 0.3 & 0.1 & 0.2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 0.4 \\ 0.3 & 0.1 & 0.6 \end{bmatrix},$$

zaključujemo da je $R^{-1} \triangleleft Q$ rešenje jednačine. Iz prethodne teoreme sledi da je ovo najveće rešenje date jednačine.

Teorema 3.24 Neka su $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $P \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $Q \in \mathcal{F}(X \times Z)$ rasplinite relacije. Tada su sledeće nejednakosti tačne:

- (i) $(Q \triangleleft P^{-1}) \triangleleft P \geq Q$;
- (ii) $(R \triangleleft P) \triangleleft P^{-1} \geq R$;
- (iii) $R^{-1} \circ (R \triangleleft P) \leq P$;
- (iv) $R \triangleleft (R^{-1} \circ Q) \geq Q$.

Dokaz. (i) Na osnovu propozicije 3.16, (vii) i budući da je \rightarrow opadajuća po prvom argumentu imamo

$$\begin{aligned} ((Q \triangleleft P^{-1}) \triangleleft P)(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} (Q \triangleleft P^{-1})(x, y) \rightarrow P(y, z) \\ &= \bigwedge_{y \in Y} (\bigwedge_{t \in Z} Q(x, t) \rightarrow P(y, t)) \rightarrow P(y, z) \\ &\geq \bigwedge_{y \in Y} (Q(x, z) \rightarrow P(y, z)) \rightarrow P(y, z) \geq \bigwedge_{y \in Y} Q(x, z) = Q(x, z). \end{aligned}$$

(ii) Kao u dokazu prethodne nejednakosti, koristimo propoziciju 3.16, (vii)

$$\begin{aligned} ((R \triangleleft P) \triangleleft P^{-1})(x, y) &= \bigwedge_{z \in Z} (R \triangleleft P)(x, z) \rightarrow P^{-1}(z, y) \\ &= \bigwedge_{z \in Z} (R \triangleleft P)(x, z) \rightarrow P(y, z) \\ &= \bigwedge_{z \in Z} (\bigwedge_{t \in Y} R(x, t) \rightarrow P(t, z)) \rightarrow P(y, z) \\ &\geq \bigwedge_{z \in Z} (R(x, y) \rightarrow P(y, z)) \rightarrow P(y, z) \geq \bigwedge_{z \in Z} R(x, y) = R(x, y) \end{aligned}$$

(iii) Za dokaz ove nejednakosti koristimo propoziciju 3.16, (v) pa je

$$(R^{-1} \circ (R \triangleleft P))(y, z) = \bigvee_{x \in X} R^{-1}(y, x) \wedge (R \triangleleft P)(x, z)$$

$$\begin{aligned}
&= \bigvee_{x \in X} R(x, y) \wedge \left(\bigwedge_{t \in Y} R(x, t) \rightarrow P(t, z) \right) \\
&\leq \bigvee_{x \in X} R(x, y) \wedge (R(x, y) \rightarrow P(y, z)) \leq \bigvee_{x \in X} P(y, z) = P(y, z)
\end{aligned}$$

(iv) Koristeći propoziciju 3.16, (vi) imamo

$$\begin{aligned}
(R \triangleleft (R^{-1} \circ Q))(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow (R^{-1} \circ Q)(y, z) \\
&= \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow \left(\bigvee_{t \in X} R^{-1}(y, t) \wedge Q(t, z) \right) \\
&\geq \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow R(x, y) \wedge Q(x, z) \\
&\quad \bigwedge_{y \in Y} Q(x, z) = Q(x, z)
\end{aligned}$$

□

Teorema 3.25 (i) Jednačina $R \triangleleft P = Q$ sa nepoznatom R ima rešenje akko je $Q \triangleleft P^{-1}$ rešenje i tada je ono najveće rešenje.

(ii) Jednačina $R \triangleleft P = Q$ sa nepoznatom P ima rešenje akko je $R^{-1} \triangleleft Q$ rešenje i tada je ono najmanje rešenje.

Dokaz. „ \Leftarrow ” Očigledno.

„ \Rightarrow ” Pretpostavimo da jednačina $R \triangleleft P = Q$ ima rešenje R . Na osnovu teoreme 3.24, (ii) znamo da

$$R \leq (R \triangleleft P) \triangleleft P^{-1} = Q \triangleleft P^{-1},$$

tj. $Q \triangleleft P^{-1}$ je veće od svakog rešenja R .

Iz teoreme 3.24, (i) imamo da

$$Q \leq (Q \triangleleft P^{-1}) \triangleleft P.$$

S druge strane, kako je $R \leq Q \triangleleft P^{-1}$, a budući da je \triangleleft opadajuća po prvom argumentu, imamo

$$Q = R \triangleleft P \geq (Q \triangleleft P^{-1}) \triangleleft P.$$

Kombinacijom ove dve nejednakosti dobijamo $Q = (Q \triangleleft P^{-1}) \triangleleft P$.

(ii) „ \Leftarrow ” Očigledno.

„ \Rightarrow ” Neka je P rešenje jednacine $R \triangleleft P = Q$. Tada je po teoremi 3.24, (iii)

$$P \geq R^{-1} \circ (R \triangleleft P) = R^{-1} \circ Q,$$

tj. $R^{-1} \circ Q$ je manje od svakog rešenja P .

Takođe, na osnovu teoreme 3.24, (iv) imamo

$$Q \leq R \triangleleft (R^{-1} \circ Q)$$

a kako je $P \geq R^{-1} \triangleleft Q$ i kako je \triangleleft rastuća po drugom argumentu, imamo

$$Q = R \triangleleft P \geq R \triangleleft (R^{-1} \circ Q)$$

i dobijamo $Q = R \triangleleft (R^{-1} \circ Q)$. □

Primer 3.26 Data je rasplinuta relacijska jednačina

$$\begin{bmatrix} 0.1 & 0.4 & 0.2 & 0.4 \\ 0.4 & 0.5 & 0.2 & 0.1 \\ 0.8 & 0.3 & 0.6 & 0.2 \end{bmatrix} \triangleleft P = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 0.4 \\ 0.3 & 0.1 & 0.6 \end{bmatrix}.$$

Tada je

$$R^{-1} \circ Q = \begin{bmatrix} 0.1 & 0.4 & 0.8 \\ 0.4 & 0.5 & 0.3 \\ 0.2 & 0.2 & 0.6 \\ 0.4 & 0.1 & 0.2 \end{bmatrix} \circ \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 0.4 \\ 0.3 & 0.1 & 0.6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.6 \\ 0.3 & 0.1 & 0.4 \\ 0.3 & 0.1 & 0.6 \\ 0.3 & 0.1 & 0.2 \end{bmatrix},$$

a kako je

$$\begin{bmatrix} 0.1 & 0.4 & 0.2 & 0.4 \\ 0.4 & 0.5 & 0.2 & 0.1 \\ 0.8 & 0.3 & 0.6 & 0.2 \end{bmatrix} \triangleleft \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.6 \\ 0.3 & 0.1 & 0.4 \\ 0.3 & 0.1 & 0.6 \\ 0.3 & 0.1 & 0.2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.3 & 0.1 & 0.2 \\ 0.3 & 0.1 & 0.4 \\ 0.3 & 0.1 & 0.6 \end{bmatrix},$$

zaključujemo da je $R^{-1} \circ Q$ rešenje jednačine. Iz prethodne teoreme sledi da je ovo najmanje rešenje date jednačine.

3.6 Kompozicija max-t-norma

Max-min kompozicija se može uopštiti kompozicijama max-t-norme.

Definicija 3.27 Neka je τ proizvoljna neprekidna t-norma, $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $P \in \mathcal{F}(Y \times Z)$. **Kompozicija max-t-norma** je

$$(R \circ_{\tau} P)(x, z) = \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \tau P(y, z).$$

Napomena 3.28 T-norma je neprekidna ako je neprekidna kao funkcija $\tau : [0, 1]^2 \rightarrow [0, 1]$.

Propozicija 3.29 (i) Max-t-norma kompozicija je asocijativna, tj.

$$(R \circ_{\tau} S) \circ_{\tau} Q = R \circ_{\tau} (S \circ_{\tau} Q),$$

za svako $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $S \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $Q \in \mathcal{F}(Z \times U)$.

(ii) Ako je $R_1 \leq R_2$, onda

$$R_1 \circ_{\tau} Q \leq R_2 \circ_{\tau} Q$$

za sve $R_1, R_2 \in \mathcal{F}(X \times Y)$ i $Q \in \mathcal{F}(Y \times Z)$.

Dokaz. (i) Kako je t-norma τ rastuća i neprekidna, imamo

$$\begin{aligned} ((R \circ_{\tau} S) \circ_{\tau} Q)(x, u) &= \bigvee_{z \in Z} \left(\bigvee_{y \in Y} R(x, y) \tau S(y, z) \right) \tau Q(z, u) \\ &= \bigvee_{z \in Z} \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \tau S(y, z) \tau Q(z, u) = (R \circ_{\tau} (S \circ_{\tau} Q))(x, u). \end{aligned}$$

(ii) Dokazuje se na osnovu činjenice da je τ rastuća po obe promenljive, tj.

$$\begin{aligned} (R_1 \circ_\tau Q)(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} R_1(x, y) \tau Q(y, z) \\ &\leq \bigvee_{y \in Y} R_2(x, y) \tau Q(y, z) = (R_2 \circ_\tau Q)(x, z). \end{aligned}$$

□

Propozicija 3.30 Za sve $R, S \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $Q \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i svaku t-normu τ imamo

- (i) $(R \vee S) \circ_\tau Q = (R \circ_\tau Q) \vee (S \circ_\tau Q)$
(ii) $(R \wedge S) \circ_\tau Q \leq (R \circ_\tau Q) \wedge (S \circ_\tau Q)$.

Dokaz. (i) Kako je τ rastuća imamo

$$\begin{aligned} ((R \vee S) \circ_\tau Q)(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} (R \vee S)(x, y) \tau Q(y, z) \\ &\leq \bigvee_{y \in Y} (R(x, y) \tau Q(y, z)) \vee \bigvee_{y \in Y} (S(x, y) \tau Q(y, z)), \end{aligned}$$

a kako je $R \circ_\tau Q \leq (R \vee S) \circ_\tau Q$ i $S \circ_\tau Q \leq (R \vee S) \circ_\tau Q$, imamo

$$(R \circ_\tau Q) \vee (S \circ_\tau Q) = (R \vee S) \circ_\tau Q.$$

(ii) Takođe, kako je τ rastuća imamo

$$\begin{aligned} ((R \wedge S) \circ_\tau Q)(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} (R \wedge S)(x, y) \tau Q(y, z) \\ &\leq \bigvee_{y \in Y} (R(x, y) \tau Q(y, z)) \wedge \bigvee_{y \in Y} (S(x, y) \tau Q(y, z)) \\ &= (R \circ_\tau Q)(x, z) \wedge (S \circ_\tau Q)(x, z). \end{aligned}$$

□

3.7 Min \rightarrow_τ kompozicija

Podsetimo se, za proizvoljnu t-normu τ , R-implikaciju (reziduiranu implikaciju) \rightarrow_τ definišemo kao

$$x \rightarrow_\tau y = \sup\{z \mid x \tau z \leq y\}.$$

Propozicija 3.31 Za sve $x, y, z \in [0, 1]$ i za svaku t-normu τ reziduirana implikacija \rightarrow_τ ima sledeće osobine:

- (i) $x \tau (x \rightarrow_\tau y) \leq y$;
(ii) $x \rightarrow_\tau (x \tau y) \geq y$;
(iii) $(x \rightarrow_\tau y) \rightarrow_\tau y \geq x$.

Dokaz. (i) Imamo

$$x\tau(x \rightarrow_\tau y) = x\tau \sup\{z \mid x\tau z \leq y\}.$$

Neka je sada $\varepsilon \geq 0$ proizvoljno. Tada postoji $z_0 \in \{z \mid x\tau z \leq y\}$ tako da je $x \rightarrow_\tau y < z_0 + \varepsilon$, pa imamo

$$x\tau(x \rightarrow_\tau y) < x\tau(z_0 + \varepsilon).$$

Iz neprekidnosti τ sledi

$$x\tau(x \rightarrow_\tau y) \leq x\tau z_0.$$

Dalje, uslov $z_0 \in \{z \mid x\tau z \leq y\}$ implicira $x\tau z_0 \leq y$, a tada je $x\tau(x \rightarrow_\tau y) \leq y$.

(ii) Kako je $y \in \{z \mid x\tau z \leq x\tau y\}$, imamo

$$x \rightarrow_\tau (x\tau y) = \sup\{z \mid x\tau z \leq x\tau y\} \geq y.$$

(iii) Da bismo dokazali poslednju implikaciju, najpre zapazimo da je

$$(x \rightarrow_\tau y) \rightarrow_\tau y = \sup\{z \mid (x \rightarrow_\tau y)\tau z \leq y\}.$$

Koristeći (i) dobijamo $(x \rightarrow_\tau y)\tau x \leq y$, a tada $x \in \{z \mid (x \rightarrow_\tau y)\tau z \leq y\}$. Dakle, $(x \rightarrow_\tau y) \rightarrow_\tau y \geq x$. \square

Definicija 3.32 *Min* \rightarrow_τ *kompozicija se definiše slično kao min* \rightarrow *kompozicija:*

$$(R \triangleleft_\tau S)(x, z) = \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow_\tau S(x, y).$$

Propozicija 3.33 *Ako su* $R, S \in \mathcal{F}(X \times Y)$ *takve da je* $R \leq S$ *i ako je* $Q \in \mathcal{F}(Y \times Z)$, *onda važi* $R \triangleleft_\tau Q \geq S \triangleleft_\tau Q$.

Dokaz. Kako je \rightarrow_τ opadajuća po prvom argumentu, imamo

$$\begin{aligned} (R \triangleleft_\tau Q)(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow_\tau Q(y, z) \\ &\geq \bigwedge_{y \in Y} S(x, y) \rightarrow_\tau Q(y, z) = (S \triangleleft_\tau Q)(x, z). \end{aligned}$$

\square

3.8 Rasplinite relacijske jednačine sa kompozicijama max-t-norma i $\min \rightarrow_\tau$

Rasplinite relacijske jednačine sa max-t-norma i $\min \rightarrow_\tau$ kompozicijama su

$$R \circ_\tau P = Q$$

i

$$R \triangleleft_\tau P = Q,$$

pri čemu $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $P \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $Q \in \mathcal{F}(X \times Z)$.

Sledeća teorema je generalizacija teoreme 3.21.

Teorema 3.34 *Neka je $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $P \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $Q \in \mathcal{F}(X \times Z)$.*

Sledeće nejednakosti su tačne:

- (i) $P \leq R^{-1} \triangleleft_\tau (R \circ_\tau P)$;
- (ii) $R \circ_\tau (R^{-1} \triangleleft_\tau Q) \leq Q$;
- (iii) $R \leq (P \triangleleft_\tau (R \circ_\tau P)^{-1})^{-1}$;
- (iv) $(P \triangleleft_\tau Q^{-1})^{-1} \circ_\tau P \leq Q$.

Dokaz. Kako je \rightarrow_τ rasplinuta implikacija, ona je opadajuća po prvom i rastuća po drugom argumentu.

(i) Koristeći propoziciju 3.31, (ii) imamo da je za sve $y \in Y$ i $z \in Z$

$$\begin{aligned} (R^{-1} \triangleleft_\tau (R \circ_\tau P))(y, z) &= \bigwedge_{x \in X} R^{-1}(y, x) \rightarrow_\tau \bigvee_{t \in Y} R(x, t) \tau P(t, z) \\ &\geq \bigwedge_{x \in X} R(x, y) \rightarrow_\tau (R(x, y) \tau P(y, z)) \geq \bigwedge_{x \in X} P(y, z) = P(y, z). \end{aligned}$$

(ii) Iz propozicije 3.31, (i) imamo

$$\begin{aligned} (R \circ_\tau (R^{-1} \triangleleft_\tau Q))(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \tau \left(\bigwedge_{t \in X} R^{-1}(y, t) \rightarrow_\tau Q(t, z) \right) \\ &\leq \bigvee_{y \in Y} R(x, y) \tau (R(x, y) \rightarrow_\tau Q(x, z)) \leq \bigvee_{y \in Y} Q(x, z) = Q(x, z). \end{aligned}$$

(iii) Za dokaz ove nejednakosti koristimo propoziciju 3.31, (ii):

$$\begin{aligned} (P \triangleleft_\tau (R \circ_\tau P)^{-1})^{-1}(x, y) &= \bigwedge_{z \in Z} P(y, z) \rightarrow_\tau (R \circ_\tau P)^{-1}(z, x) \\ &= \bigwedge_{z \in Z} P(y, z) \rightarrow_\tau (R \circ_\tau P)(x, z) = \bigwedge_{z \in Z} P(y, z) \rightarrow_\tau \bigvee_{t \in Y} R(x, t) \tau P(t, z) \\ &\geq \bigwedge_{z \in Z} P(y, z) \rightarrow_\tau (R(x, y) \tau P(y, z)) \geq \bigwedge_{z \in Z} R(x, y) = R(x, y). \end{aligned}$$

(iv) Na osnovu propozicije 3.31, (i) imamo:

$$\begin{aligned} ((P \triangleleft_\tau Q^{-1})^{-1} \circ_\tau P)(x, z) &= \bigvee_{y \in Y} \left(\bigwedge_{t \in Z} P(y, t) \rightarrow_\tau Q(x, t) \right) \tau P(y, z) \\ &\leq \bigvee_{y \in Y} (P(y, z) \rightarrow_\tau Q(x, z)) \tau P(y, z) \leq \bigvee_{y \in Y} Q(x, z) = Q(x, z). \end{aligned}$$

□

Teorema 3.35 (i) Jednačina $R \circ_{\tau} P = Q$ sa nepoznatom P ima rešenje akko je $R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q$ rešenje i tada je ono najveće rešenje.

(ii) Jednačina $R \circ_{\tau} P = Q$ sa nepoznatom R ima rešenje akko je $(P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1}$ rešenje i tada je ono najveće rešenje.

Dokaz. (i) „ \Leftarrow ” Ako je $\tilde{P} = R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q$ rešenje jednačine $R \circ_{\tau} P = Q$ po P , onda ona ima rešenje.

„ \Rightarrow ” Pretpostavimo da jednačina $R \circ_{\tau} P = Q$ ima rešenje, obeležimo ga sa P . Tada iz teoreme 3.34, (i) imamo

$$P \leq R^{-1} \triangleleft_{\tau} (R \circ_{\tau} P) = R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q,$$

tj. $R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q$ je veće ili jednako bilo kom rešenju P jednačine $R \circ_{\tau} P = Q$. Na osnovu teoreme 3.34, (ii) znamo da je

$$R \circ_{\tau} (R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q) \leq Q,$$

a kako je $P \leq R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q$ i kako je \circ_{τ} rastuća po drugom argumentu, imamo

$$R \circ_{\tau} (R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q) \geq R \circ_{\tau} P = Q.$$

Dakle, $R \circ_{\tau} (R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q) = Q$, tj. $R^{-1} \triangleleft_{\tau} Q$ je rešenje, štaviše, ono je najveće rešenje.

(ii) „ \Leftarrow ” Ako je $(P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1}$ rešenje, onda jednačina $R \circ_{\tau} P = Q$ ima rešenje.

„ \Rightarrow ” Pretpostavimo da $R \circ_{\tau} P = Q$ ima rešenje i označimo ga sa R . Tada na osnovu teoreme 3.34, (iii) imamo

$$R \leq (P \triangleleft_{\tau} (R \circ_{\tau} P)^{-1})^{-1} = (P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1}$$

tj. $(P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1}$ je veće od svakog rešenja R jednačine $R \circ_{\tau} P = Q$. Pokazaćemo sad da je $(P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1}$ rešenje. Iz teoreme 3.34, (iv) imamo

$$(P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1} \circ_{\tau} P \leq Q.$$

S druge strane, kako je $R \leq (P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1}$ i kako je \circ_{τ} rastuća po prvom argumentu, imamo

$$(P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1} \circ_{\tau} P \geq R \circ_{\tau} P = Q.$$

Kombinacijom odgovarajućih nejednakosti dobijamo

$$(P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1} \circ_{\tau} P = Q,$$

tj. $(P \triangleleft_{\tau} Q^{-1})^{-1}$ jeste rešenje, a takođe i najveće rešenje jednačine $R \circ_{\tau} P = Q$. \square

Teorema 3.36 *Neka je $R \in \mathcal{F}(X \times Y)$, $P \in \mathcal{F}(Y \times Z)$ i $Q \in \mathcal{F}(X \times Z)$.
Sledeće nejednakosti su tačne:*

- (i) $(Q \triangleleft_{\tau} P^{-1}) \triangleleft_{\tau} P \geq Q$;
- (ii) $(R \triangleleft_{\tau} P) \triangleleft_{\tau} P^{-1} \geq R$;
- (iii) $R^{-1} \circ_{\tau} (R \triangleleft_{\tau} P) \leq P$;
- (iv) $R \triangleleft_{\tau} (R^{-1} \circ_{\tau} Q) \geq Q$.

Dokaz. (i) Koristeći propoziciju 3.31, (iii) i budući da je \rightarrow_{τ} opadajuća po prvom argumentu, imamo

$$\begin{aligned} ((Q \triangleleft_{\tau} P^{-1}) \triangleleft_{\tau} P)(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} \left(\bigwedge_{t \in Z} Q(x, t) \rightarrow_{\tau} P(y, t) \right) \rightarrow_{\tau} P(y, z) \\ &\geq \bigwedge_{y \in Y} (Q(x, z) \rightarrow_{\tau} P(y, z)) \rightarrow_{\tau} P(y, z) \geq \bigwedge_{y \in Y} Q(x, z) = Q(x, z). \end{aligned}$$

(ii) Slično prethodnom slučaju, na osnovu propozicije 3.31, (iii) imamo

$$\begin{aligned} ((R \triangleleft_{\tau} P) \triangleleft_{\tau} P^{-1})(x, y) &= \bigwedge_{z \in Z} \left(\bigwedge_{t \in Y} R(x, t) \rightarrow_{\tau} P(t, z) \right) \rightarrow_{\tau} P(y, z) \\ &\geq \bigwedge_{z \in Z} (R(x, y) \rightarrow_{\tau} P(y, z)) \rightarrow_{\tau} P(y, z) \geq \bigwedge_{z \in Z} R(x, y) = R(x, y) \end{aligned}$$

(iii) Da bismo dokazali ovu nejednakost, koristimo propoziciju 3.31, (i)

$$\begin{aligned} (R^{-1} \circ_{\tau} (R \triangleleft_{\tau} P))(y, z) &= \bigvee_{x \in X} R(x, y) \tau \left(\bigwedge_{t \in Y} (R(x, t) \rightarrow_{\tau} P(t, z)) \right) \\ &\leq \bigvee_{x \in X} R(x, y) \tau (R(x, y) \rightarrow_{\tau} P(y, z)) \leq \bigvee_{x \in X} P(y, z) = P(y, z) \end{aligned}$$

(iv) Koristeći propoziciju 3.31, (ii) imamo

$$\begin{aligned} (R \triangleleft_{\tau} (R^{-1} \circ_{\tau} Q))(x, z) &= \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow_{\tau} \left(\bigvee_{t \in X} R(t, y) \tau Q(t, z) \right) \\ &\geq \bigwedge_{y \in Y} R(x, y) \rightarrow_{\tau} (R(x, y) \tau Q(x, z)) \geq \bigwedge_{y \in Y} Q(x, z) = Q(x, z). \end{aligned}$$

□

Teorema 3.37 (i) *Jednačina $R \triangleleft_{\tau} P = Q$ sa nepoznatom R ima rešenje akko je $Q \triangleleft_{\tau} P^{-1}$ rešenje i tada je ono najveće rešenje.*

(ii) *Jednačina $R \triangleleft_{\tau} P = Q$ sa nepoznatom P ima rešenje akko je $R^{-1} \circ_{\tau} Q$ rešenje i tada je ono najmanje rešenje.*

Dokaz. „ \Leftarrow ” Očigledno.

„ \Rightarrow ” Pretpostavimo da jednačina $R \triangleleft_{\tau} P = Q$ ima rešenje R . Na osnovu teoreme 3.36, (ii) znamo da je

$$R \leq (R \triangleleft_{\tau} P) \triangleleft_{\tau} P^{-1} = Q \triangleleft_{\tau} P^{-1},$$

tj. $Q \triangleleft_\tau P^{-1}$ je veće od svakog rešenja R .
Iz teoreme 3.36, (i) imamo da

$$Q \leq (Q \triangleleft_\tau P^{-1}) \triangleleft_\tau P.$$

S druge strane, kako je $R \leq Q \triangleleft_\tau P^{-1}$, i kako je \triangleleft_τ opadajuća po prvom argumentu, imamo

$$Q = R \triangleleft_\tau P \geq (Q \triangleleft_\tau P^{-1}) \triangleleft_\tau P.$$

Kombinacijom ove dve nejednakosti dobijamo $Q = (Q \triangleleft_\tau P^{-1}) \triangleleft_\tau P$.

(ii) „ \Leftarrow ” Očigledno.

„ \Rightarrow ” Neka je P rešenje jednacine $R \triangleleft_\tau P = Q$. Tada je po teoremi 3.36, (iii)

$$P \geq R^{-1} \circ_\tau (R \triangleleft_\tau P) = R^{-1} \circ_\tau Q,$$

tj. $R^{-1} \circ_\tau Q$ je manje od svakog rešenja P .

Takođe, na osnovu teoreme 3.36, (iv) imamo

$$Q \leq R \triangleleft_\tau (R^{-1} \circ_\tau Q),$$

a kako je $P \geq R^{-1} \triangleleft_\tau Q$ i kako je \triangleleft_τ rastuća po drugom argumentu, imamo

$$Q = R \triangleleft_\tau P \geq R \triangleleft_\tau (R^{-1} \circ_\tau Q)$$

i dobijamo $Q = R \triangleleft_\tau (R^{-1} \circ_\tau Q)$. □

Glava 4

Zaključak

Kako je rasplinuti skup uopštenje klasičnog skupa, u smislu proširenja karakteristične funkcije sa kodomena $\{0, 1\}$ na karakterističnu funkciju sa kodomenom $[0, 1]$, tako se i rasplinuta relacija može posmatrati kao generalizacija binarne relacije. Definišemo je kao preslikavanje $R : X \times Y \rightarrow [0, 1]$ i možemo je predstaviti matricom ako su X i Y konačni skupovi.

Rasplinite relacijske jednačine koje smo najpre razmatrali su oblika $R \circ P = Q$ i $R \triangleleft P = Q$, gde je \circ max-min kompozicija, a \triangleleft kompozicija $\min \rightarrow$. Jednačine ovog oblika opširnije su obrađene u [5]. Zadatak je bio ispitati pod kojim uslovima one imaju rešenje, kao i nalaženje najvećeg rešenja ili, u slučaju kada nam je nepoznata P u jednačini $R \triangleleft P = Q$, najmanjeg rešenja. Rezultati ovog razmatranja demonstrirani su na konkretnim primerima.

Za datu t-normu τ može se definisati kompozicija max-t-norma i $\min \rightarrow_{\tau}$ kompozicija, što u stvari predstavlja uopštenje max-min i $\min \rightarrow$ kompozicije i njihovih osobina. Rasplinite relacijske jednačine sa kompozicijom max-t-norma, $R \circ_{\tau} P = Q$, i sa $\min \rightarrow_{\tau}$ kompozicijom, $R \triangleleft_{\tau} P = Q$, obrađene su u [5] i [4], a ispituju se na sličan način kao rasplinite relacijske jednačine sa max-min i $\min \rightarrow$ kompozicijama.

Rasplinite relacijske jednačine prvi je proučavao Elie Sanchez u [5]. Kasnije se njihovo polje primene značajno proširilo i danas se koriste u identifikaciji i predikciji rasplinitih sistema, diskretnim dinamičkim sistemima, veštačkoj inteligenciji, teoriji odlučivanja, kompresiji i rekonstrukciji slika i u mnogim drugim oblastima.

Kod obrade slika na bazi kompresije podataka pomoću rasplinitih jednačina u [3], rešenja specifične klase jednačina dovode do rekonstruisane rasplinite relacije (slike).

Elie Sanchez je proučavao primenu rasplinitih relacijskih jednačina u dijagnozi u medicini. Obrazac lekarskog znanja sastoji se od lingvističkih unosa koji se interpretiraju kao rasplinuti skupovi, tako da različiti stručnjaci mogu obezbediti drugačije karakterizacije za iste obrasce.

Literatura

- [1] Bede, B., *Mathematics of fuzzy sets and fuzzy logic*, Springer-Verlag, Berlin 2013.
- [2] Belohlávek, R., *Fuzzy relational systems: foundations and principles*, Kluwer Academic/ Plenum Publishers, New York 2002.
- [3] Hirota, K., Pedrycz, W., *Specificity shift in solving fuzzy relational equations. Fuzzy sets and systems*, 106 (1999), 211-220.
- [4] Miyakoshi, M., Shimbo, M., *Solutions of composite fuzzy relational equations with triangular norms. Fuzzy sets and systems*, 16 (1985), 53-63.
- [5] Sanchez, E., *Resolution of composite fuzzy relation equations. Information and control*, 30 (1976), 38-48.
- [6] Zadeh, L. A., *From circuit theory to system theory. Proc. Inst. Radio Eng.* 50(1962), 856-865.
- [7] Zadeh, L. A., *Fuzzy sets. Information and control*, 8(1965), 338-353.
- [8] Zahirović, S., *Stepene strukture i dobre faktor relacije*, master rad, Univerzitet u Novom Sadu, Novi Sad, 2013.

Biografija

Tatjana Đurin rođena je 5. jula 1984. godine u Zrenjaninu. Osnovnu školu "Petar Petrović Njegoš" završila je 1999. godine. Godine 2003. završava "Zrenjaninsku gimnaziju" i iste godine upisuje osnovne studije na Prirodno-matematičkom fakultetu u Novom Sadu, smer profesor matematike (A1). Položila je sve ispite predviđene nastavnim planom i programom i time stekla pravo na odbranu ovog rada.

u Novom Sadu, mart 2014.

Tatjana Đurin

**UNIVERZITET U NOVOM SADU
PRIRODNO-MATEMATIČKI FAKULTET
KLJUČNA DOKUMENTACIJSKA INFORMACIJA**

Redni broj: (RBR):

Identifikacioni broj: (IBR):

Tip dokumentacije: (TD): Monografska dokumentacija

Tip zapisa: (TZ): Tekstualni štampani materijal

Vrsta rada: (VR): Diplomski rad

Autor: (AU): Tatjana Đurin

Mentor: (MN): Rozália Sz. Madarász

Naslov rada: (NR): Kompozicije rasplnutih relacija i relacijske jednačine

Jezik publikacije: (JP): srpski (latinica)

Jezik izvoda: (JI): srpski i engleski

Zemlja publikovanja: (ZP): Srbija

Uže geografsko područje: (UGP): Vojvodina

Godina: (GO): 2014.

Izdavač: (IZ): Autorski reprint

Mesto i adresa: (MA): Novi Sad, Departman za matematiku i informatiku, Prirodno-matematički fakultet, Univerzitet u Novom Sadu, Trg Dositeja Obradovića 4

Fizički opis rada: (FO): 3/40/8/0/0/1/0

Naučna oblast: (NO): Matematika

Naučna disciplina: (ND): Algebra

Predmetna odrednica/Ključne reči: (PO): rasplnuti skupovi, rasplnute relacije, kompozicije rasplnutih relacija, rasplnute relacijske jednačine

UDK:

Čuva se: (ČU): Biblioteka Departmana za matematiku i informatiku Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu

Važna napomena: (VN):

Izvod: (IZ): Ovaj rad se bavi rasplnutim relacijama, njihovim kompozicijama i rasplnutim relacijskim jednačinama. Na osnovu osobina rasplnutih relacija i njihovih kompozicija, ispitujemo potreban i dovoljan uslov da rasplnuta jednačina sa max-min i min-max kompozicijama bude rešiva, kao i postojanje najvećeg, odnosno najmanjeg rešenja. Za proizvoljnu t-normu, rezultate koje smo dobili koristimo u razmatranju uopštenja prethodnih zaključaka. Rasplnute relacijske jednačine sa kompozicijama max-t-norma i $\min \rightarrow_\tau$ ispitujemo na sličan način kao rasplnute jednačine sa max-min i min-max kompozicijama.

Datum prihvatanja teme od strane NN veća: (DP): 10. 1. 2014.

Datum odbrane: (DO):

Članovi komisije: (KO):

Predsednik: dr Branimir Šešelja, redovni profesor, Prirodno-matematički fakultet, Univerzitet u Novom Sadu

Član: dr Rozália Sz. Madarász, redovni profesor, Prirodno-matematički fakultet, Univerzitet u Novom Sadu, mentor

Član: dr Ivica Bošnjak, vanredni profesor, Prirodno-matematički fakultet, Univerzitet u Novom Sadu

**UNIVERSITY OF NOVI SAD
FACULTY OF NATURAL SCIENCES AND MATHEMATICS
KEY WORDS DOCUMENTATION**

Accession number: (ANO):

Identification number: (INO):

Document type: (DT): Monographic documentation

Type of record: (TR): Textual printed matter

Contents code: (CC): Graduation thesis

Author: (AU): Tatjana Đurin

Mentor: (MN): Rozália Sz. Madarász

Title: (TI): Compositions of fuzzy relations and fuzzy relational equations

Language of text: (LT): Serbian (latin)

Language of abstract: (LA): Serbian and English

Country of publication: (CP): Serbia

Locality of publication: (LP): Vojvodina

Publication year: (PY): 2014.

Publisher: (PU): Author's reprint

Publ. place: (PP): Novi Sad, Department of Mathematics and Informatics, Faculty of Science and Mathematics, University of Novi Sad, Trg Dositeja Obradovića 4

Physical description: (PD): 3/40/8/0/0/1/0

Scientific field: (SF): Mathematics

Scientific discipline: (SD): Algebra

Subject/Key words: (SKW): fuzzy sets, fuzzy relations, compositions of fuzzy relations, fuzzy relation equations

UC:

Holding data: (HD): The Library of the Department of Mathematics and Informatics, Faculty of Sciences, University of Novi Sad

Note: (N):

Abstract: (AB): This theses deals fuzzy relations, compositions of fuzzy relations and fuzzy relational equations. Considering the properties of fuzzy relations and their compositions we find a solvability condition of the equation with max-min and min-max compositions. Supposing that fuzzy relation is solvable, we find the greatest or the least solution. Using arbitrary t-norm and previous results, fuzzy relational equations with max-t-norm or $\min \rightarrow_{\tau}$ compositions can be studied in a similar way as the equations with max-min or min-max compositions.

Accepted by the Scientific Board on: (ASb):

Defended: (DE):

Thesis defend board: (DB):

President: dr Branimir Šešelja professor, Faculty of Science and Mathematics, University of Novi Sad

Member: dr Rozália Sz. Madarász, full professor, Faculty of Science and Mathematics, University of Novi Sad, advisor

Member: dr Ivica Bošnjak, associate professor, Faculty of Science and Mathematics, University of Novi Sad